

ԻՐԱՔ ԵՒ ՍՈՒՐԻԱ Կ'ԱՍՐԱՂՆՂԵՆ ԻՐԵՆՅՑ ԳՈՐԾԱԿՅՈՒԹԻՒՆԸ

Չորեքշաբթի, 14 Մարտ 2018-ին, Սուրիոյ նախագահ Պաշար ալ Ասատ ընդունեց Իրաքի փոխվարչապետ Եւ Ազգային Անվտանգութեան խորհրդադատու Ֆալէի Ֆայատը:

Ֆայատ ընթերցեց Իրաքի արտաքին գործոց նախարար Յայտար Ապատիի նամակը, որուն մէջ վերջինս կը շեշտէր երկու երկիրներուն միջեւ համագործակցութիւնը ամրապնդելու կարեւորութիւնը՝ յատկապէս տարածաշրջանի բարդ կացութեան լոյսին տակ:

Ասատ նկատել տուաւ, որ հակառակ Սուրիոյ եւ Իրաքի մէջ ահաբեկչութեան դէմ արձանագրուած յաղթանակին, ԱՄՆ եւ տարածաշրջանի իր գործակալներն ու դաշնակիցները կը շարունակեն ամէն ջանք թափել տարածաշրջանի պետութիւնները քայքայելու՝ զօրակից կանգնելով զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումներուն: Այս իրականութեան լոյսին տակ մեզմէ կը պահանջուի ճիգերու գերաբարձրում եւ մէկտեղում՝ նման ծրագիրներու դէմ պայքարելու եւ տարածաշրջանին անվտանգութիւնն ու խաղաղութիւնը վերականգնելու համար:

Իր կարգին Ֆայատ հաստատեց, որ Սուրիա եւ Իրաք պիտի շարունակեն ահաբեկչութեան դէմ իրենց պատերազմը, մինչեւ անոր վերջնական վերացումը՝ պահպանելու համար երկու երկիրներու միասնութիւնն ու տարածքային ամբողջականութիւնը:

ՀՅՂ ՄԱՍՆՈՅ ԵՒ ՏԵՂԵԿԱՏՈՒԿԱՆ ԱՅԼ ՄԻՋՈՅՆԵՐՈՒ ՈՒ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿԱՊԵՐՈՒ ԴԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՆԵՐՈՒ ԽՈՐՀՐԴԱԺՈՂՎԻ ՀԱՂՈՐԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

2018 թ. Մարտի 10-12-ը երեւանում գումարուեց ՀՅՂ մամուլի եւ տեղեկատուական այլ միջոցների ու հանրային կապերի պատասխանատուների խորհրդաժողովը, որին մասնակցում էին 12 երկրներից շուրջ 40 խմբագիրներ եւ հանրային կապի պատասխանատուներ:

Խորհրդաժողովն անդրադարձաւ ՀՅՂ աշխարհատարած լրատուամիջոցների գործունեութեանը, արձանագրեց յաջողութիւններն ու առկայ հիմնահարցերը, քննարկեց հայաստանեան եւ համահայկական խնդիրների լուսաբանման հարցերը, արդի աշխարհում տեղեկատուական դաշտի դիմագրուած մարտահրաւերները, ՀՅՂ հանրային կապերի ռազմավարութեան սկզբունքները եւ իրականացման մեքանիզմները:

Առանձին քննարկման նիւթ դարձաւ Հայաստանի Հանրապետութեան 100-ամեակի միջոցառումների հարցը՝ կուսակցական լրատուամիջոցների անելիքների դիտարկումից:

Խորհրդաժողովը կարեւորեց գործակցութիւնը հայ մամուլի միւս միջոցների հետ՝ Հայաստանի, Արցախի, ազգային այլ խնդիրների հետապնդումը համադրուած ջանքերով իրականացնելու գործում:

Մերժելով հակապետական, ապագային, արտաքին եւ ներքին ապակառուցողական հակաքարոզչութիւնը, խորհրդաժողովը միաժամանակ կարեւորեց մամուլի բազմակարծութիւնը, այլակարծութեան իրաւունքը եւ դատապարտելի համարեց ազատ խօսքի նկատմամբ դրսեւորուող որեւէ կաշկանդում:

**ՀՅՂ Հանրային կապերի Գրասենեակ
12 Մարտ 2018
Երեւան**

ՍՓԻՒՔԻ ԴԱՇՏԱԿՅԱԿԱՆ ՄԱՍՈՒԻ ԴԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՆԵՐԸ ՀԱՆԴՊԵՅԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՍՈՒԻ ՆԵՐԿԱՅԱՌՈՒՅԻՉՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ

Հայաստանի մէջ տեղի ունեցած Է Դաշնակցական մամուլի եւ հանրային կապերու պատասխանատուներու համակուսակցական խորհրդաժողովը, որու ընթացքին քննարկուած են հայկական ու կուսակցական մամուլի, համաշխարհային մակարդակով հայկական հարցերու լուսաբանումին, ատրայեճանակական ու թրքական քարոզչութեան հակազդելու շուրջ շարք մը հարցեր:

Համաժողովի վերջին օրը, մասնակիցները իրենց քննարկումները կատարած են՝ հանդիպելով հայաստանեան լրատուամիջոցներու ներկայացուցիչներուն հետ, ուր ներկայ էր նաեւ Հայաստանի Լրագրողներու Միութեան նախագահ Սաթիկ Սէյրանեան:

ՀՅՂ Բիւրոյի հանրային կապերու գրասենեակի պատասխանատու Արտակ Սարգսեան յայտնեց. «Հայաստան կը գտնուի աշխարհի 15 երկիրներէ ՀՅՂ լրատուամիջոցներու պատասխանատուներ: Կը քննարկենք ոչ միայն ներկուսակցական հարցերը քարոզչական ճակատի վրայ, այլեւ ընդհանուր՝ համազգային հարցեր, զորս ունինք արտաքին եւ ներքին հարթակներուն վրայ», ըսաւ Սարգսեան:

ՀՅՂ Գերագոյն Մարմնի ներկայացուցիչ Աղուան Վարդանեան ավստաց, որ ինք Հայաստան չգտնուելով, չէ կրցած մասնակցիլ դաշնակցական մամուլի հերթական խորհրդաժողովին: «Իրօք, այս խորհրդաժողովները, որոնք պարբերաբար տեղի կ'ունենան երկու տարին անգամ մը, կը գումարուին անհուփելու տեսակետներ եւ լաւ առիթներ են Նոր հորիզոններ բանալու: Ուրախութեամբ կը տեսնեմ, որ նաեւ դաշնակցական մամուլի ներկայացուցիչներու սերնդափոխութիւնը ակնյայտ է. երիտասարդութիւնը կամաց-կամաց իր տեղը կը գրաւէ, եւ վստահ եմ, որ խորհրդաժողովը ծառայած է իր բուն նպատակին», ըսաւ Վարդանեան:

Անդրադառնալով խորհրդաժողովի մասնակիցներուն հայաստանեան լրատուամիջոցներու ներկայացուցիչներու հետ հանդիպումին՝ Վարդանեան յայտնեց, որ ան շատ կարելոր է: «Ասիկա այն դաշտն է, ուր անջըպետներ, բաժանումներ չկան: Դուք իշխանութիւնն էք, դուք իշխանութեան մէկ համակարգն էք, եւ պիտի կարենանք միասնաբար լուծել այն հարցերը, որոնք կան մեր հասարակութեան, պետականութեան, Սփիւռքի, Արցախի դէմ՝ համատեղ, միմիանց աջակցելով եւ լրացնելով: Բնական է՝ մտտեցում-

ները տարբեր են, ամէն մէկը իրականութեան կը նայի իր աշտարակէն, բայց այս դաշտին մէջ համախոհութիւնն ու համագործակցութիւնը շատ կարեւոր են: Ուրախ կ'ըլլամ, որ այսօրուան անմիջական շփումներէն ետք ուղղակի կապեր հաստատուին մեր տարբեր լրատուամիջոցներու միջեւ,

ամենօրեայ կապեր ըլլան, իրար փոխանցէք գաղափարներ եւ կարենաք մեր երկիրը, հասարակութիւնը աւելի լաւ դարձնել», ընդգծեց ան:

Հայաստանի Լրագրողներու Միութեան նախագահ Սաթիկ Սէյրանեան ընտրուելով այդ կատուցի նախագահ, իր ելոյթի ընթացքին շեշտած է Սփիւռքի մամուլի կարեւորութիւնը: «Առաջին հերթին կարելոր է կը նկատեմ մասնագիտական առումով: Մենք տարբեր երկիրներու մէջ կ'աշխատինք, եւ մեզի համար շատ կարեւոր է փորձի փոխանակումը մասնագիտական մակարդակով: Յունիսի սկիզբը տեղի պիտի ունենայ արտահերթ համագումար, որուն ընթացքին պիտի ներկայացուի Նոր կանոնադրութիւնը: Այդտեղ առանձին հատուած մը պետք է ըլլայ սփիւռքեան մամուլի հետ համագործակցութեան շուրջ», - տեղեկացուց ան, ապա ավելցուց, որ Սփիւռքն ալ ներկայութիւն պետք է ըլլայ ինչ, որպէսզի ծանօթանան եւ առաջարկներ ներկայացնեն յունիսեան համագումարին:

Սէյրանեան նաեւ կոչ ուղղեց, որպէսզի ՀՅՂ սփիւռքեան մամուլի ներկայացուցիչներն ալ անդամակցին Հայաստանի Լրագրողներու Միութեան:

Խմբագրական

ԻՆՉ Կ'ԱԿՆԿԱԼՈՒԻ ՆԵՐԿԱՅ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐՈՒ ՈՒՍՈՒՑԻՉԵՆ

Ուսուցչաց տօն է բոլորս ինքնաբերաբար երախտագիտական խօսքերով պիտի յիշենք մեր ուսուցիչները, մեծարենք այն ուսուցիչները յատկապես, որոնք ոչ թե միայն գիտելիք եւ ուսում ջամբեցին, այլ ինքնակերտումի մղեցին աշակերտը, ընդլայնեցին անոր սահմանափակ մտահորիզոնը ու քաջալերեցին, որպէսզի ան ինքնին յայտնաբերէ գիտութեան ծով աշխարհը, խորանայ այդ աշխարհին մէջ՝ անոր բարիքներէն օգտուիլ կարենալու համար:

Յարգանքով կը յիշենք այն ուսուցիչները, որոնք սերունդ հասցուցին, Սփիւռքի մէջ ուծացումէ փրկեցին հայ աշակերտը, եռանդ ու կորով սրսկեցին անոր ներաշխարհին մէջ: Այն ուսուցիչները, որոնք պատերազմական պայմաններու մէջ վախի ու յուսահատութեան մաշեցնող պիտերէն ձերբազատեցին աշակերտը՝ փոխարէնը գիտութեան լոյսին փարելու, պատերազմի ճնշող կապանքներէն ձերբազատուելու համար անոր փոքրիկ ձեռքէն բռնած դուրս բերին զինք մուտք աշխարհէն, որպէսզի ինքնավստահութեամբ ընթանայ գիտութեան լուսաւոր աշխարհին մէջ:

Ներկայ ժամանակներու ուսուցիչէն իՆՉ կ'ակնկալուի, սակայն: Դասաւանդումի, դաստիարակութեան դասական միջոցները բաւարար են սրընթաց զարգացում ապրող ու արժեքային համակարգեր շրջող ներկայ աշխարհին մէջ նորաբողբոջ ծիւեր հասցնելու համար:

Դասաւանդումի մեր միջոցները, գիտելիքներ տալու կողքին, առաւելաբար ուղղուելու են մեր սերունդներուն մտային զարգացումը, ազատ արտայայտուելու, ազատ մտածելու կարողութիւնը զարգացնելու: Որպէսզի նոր սերունդը դուրս գայ այլասերիչ պայմաններուն ենթարկուող, համակերպող երիտասարդութիւն ըլլալէ ու դառնայ իր ապագան տեսնող, անոր կերտման համար պայքարող, ազգային իր դիմագիծը պահելով ժամանակակից աշխարհին յարմարող ու այդ աշխարհին մէջ համարձակօրէն նաւարկող երիտասարդութիւն:

Տեղեկատուական բաց եւ ազդեցիկ համակարգի մեր ժամանակներուն, ուր երիտասարդութիւնը լաւապէս կը տիրապետէ հաղորդակցական արդի միջոցներուն ու անկաշկանդ կը շրջագայի համացանցի բաց համակարգին մէջ, մեծ դեր վերապահուած է ուսուցիչին՝ արդիական ոճով ու միջոցներով դասաւանդելու, դասարանի մթնոլորտը հետաքրքրական ու գրաւիչ դարձնելու եւ պատրաստելու արդի ժամանակներու պահանջներուն արձագանգող սերունդ, որ պիտի կարենայ նորը հիւսել ասանդականին, նորը օգտագործելով պահպանել մեր արժեքային համակարգը:

Մենք ունինք խոտմալի՛ց սերունդ, նո՛ր սերունդ, որ ապրելով պատերազմական միջավայրի մէջ, աւելի մեծ ինքնավստահութիւն եւ կամքի ոյժ կուտակեց:

Ճիշդ է, պատերազմին հետեւանքով մեր դպրոցները զանազան վնասներ կրեցին, սակայն այդ բոլորին յաջորդելու եկան վերանորոգումի ծրագիրները: Իսկ վերականգնումի մեր ամենամեծ գրաւականը նոր սերունդի կրթութիւնն ու դաստիարակութիւնը, անոր մտային զարգացումը պիտի ըլլայ, այդ պարագային միայն մեր համայնքը նոր որակով պիտի օժտուի ու թափաք առնելով ամրագրէ ոչ միայն իր գոյերթը, այլ յառաջընթացը, զարգացող երթը:

Ուստի մեծ դեր վերապահուած է ուսուցիչին՝ նոր կեանք տալու հայ դպրոցին, որովհետեւ առանց այդ նորին կարելի չէ ապագայատեսիլ սերունդ ունենալ:

Մեր վարժարանները կենդանի պահողը հայ ուսուցիչն է, գիտութեան լոյսը եւ հայեցի շունչը, ազգային արժեքներու ջահը աշակերտին փոխանցողը ուսուցիչն է: Ուստի նոյնքան կարեւոր է նեցուկ կանգնիլ ուսուցիչին, զինք օժտել արդի դասաւանդութեան չափանիշներուն հետ քայլ պահելու բոլոր կարելիութիւններով, ըմբռնել անոր դժուարութիւնները, ականջ տալ անոր մտահոգութիւններուն եւ տնտեսապէս ինքնաբաւ դարձնել զինք: Ուսուցիչը, վերջապէս, նոր սերունդ կերտելով մեր հաւաքական կեանքին որակ հասցնողն է:

Զգլանանք ուրեմն մեր ուշադրութեան կիզակետին մէջ պահել ուսուցիչը եւ անոր մտահոգութիւններն ու հարցերը, որովհետեւ ան հաւաքական շահը գերադասողն է, հաւաքականութեան շարժիչ ոյժը պատրաստողը:

Բիւր յարգանք մեր ուսուցիչներուն:

«Գ.»

-Կիրակի, 11 Մարտ 2018-ին, Հայկաի բերդին շուրջ, Հայկաի Առեւտուրի Պալատի Գործարար Կանանց Յանձնախումբի կազմակերպած «Կինը եւ Ընտանիք» 10-րդ քառօրեայ ցուցահանդէսը իր աւարտին հասաւ այցելուներու հոծ ներկայութեան: Յանձնախումբի նախագահ Լիւսա Աշրաֆիէ յայտնեց, որ նախորդ 4 օրերուն ցուցահանդէսի այցելուներուն թիւը 50.000-ը անցած է: Ցուցահանդէսը առիթ էր նաեւ իւրաքանչիւր հալէպցի ընտանիքի, այցելելու Հին Հայկաի շրջանն ու Հայկաի բերդը, որոնք հնագիտական եւ մշակութային արժեք կը ներկայացնեն եւ տարիներու ընթացքին դարձան ահաբեկչութեան դեմ պայքարի խորհրդանիշ: Յանձնախումբի անդամ Զուրի Զեօշկերեան յայտնեց, որ ցուցահանդէսը յարմարագոյն առիթն էր սուրիացի կիներու տաղանդն ու կարողութիւնը յայտնաբերելու: Ան անդրադարձաւ ցուցահանդէսին կողքին կազմակերպուած այլ աշխատանքներու, ինչպէս՝ փոքրերու յատուկ անվճար տաղաւարի մը գոյութիւնը, որուն այցելեցին աւելի քան 4.000 մանուկներ, եւ նահատակներու ընտանիքներու պարգեւատրումը: Այցելուները յայտնեցին, որ ցուցահանդէսը իւրայատուկ էր եւ գունեղ: Յիշենք, որ «Կին եւ Ընտանիք» 10-րդ ցուցահանդէսին իրենց մասնակցութիւնը բերին 25 հալէպահայ գործարար կիներ, ինչպէս նաեւ ՍՕԽ-ի Ձեռարուեստի եւ Աշխատանոցի յանձնախումբերը, «Նախշատուն» անունը կրող տաղաւարի մը ներքոյ, իսկ «Փեթակ» խոհանոցը ներկայացաւ իր առաձին տաղաւարով: Ցուցահանդէսի աւարտին, կազմակերպիչ մարմինը յատուկ գնահատագիրներով գնահատեց մասնակիցները:

-Կիրակի, 11 Մարտ 2018-ին, Դամասկոսի ոստիկանատան մէկ աղբիւրը ՍԱՆԱ-ի հաղորդեց, որ «Ճապիաթ ալ Նուսրա» զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումները հրթիռներ արձակեցին Դամասկոսի ճարամանա շրջանին մէջ գրտնուող հանրակառքի մը վրայ, որուն հետեւանքով արձանագրուեցան 4 զոհ եւ 26 վիրաւոր:

Միւս կողմէն զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումները շուրջ 9 հրթիռներ արձակեցին Հարասոյայի ալ Ասատ արուարձանին վրայ, արձանագրելով նիւթական բազմաթիւ վնասներ:

Նոյն աղբիւրին համաձայն, զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումները 20 հրթիռ արձակեցին Դամասկոսի Ապպասիին եւ Աարնուս հրապարակներուն, Պապ Թումա, Ասսաա, ալ Պոլուրիէ, ալ Համիտիէ, ալ Շադուր եւ Ռըքն ալ Տին շրջաններուն վրայ, արձանագրելով 5 վիրաւոր եւ նիւթական բազմաթիւ վնասներ:

ՍԱՆԱ-ի թղթակիցը յայտնեց, որ Արեւելեան Դուբայի կարգ մը գիւղերուն մէջ գտնուող «Ճապիաթ ալ Նուսրա» զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումները 18 հրթիռ արձակեցին Դամասկոսի բնակելի շրջաններուն վրայ, արձանագրելով 1 զոհ եւ 4 վիրաւոր:

-Սուրիական Կարմիր Մահիկ կազմակերպութիւնը հանդէս եկաւ յայտարարութեամբ մը, որուն մէջ կոչ ուղղեց, 51 օրէ ի վեր թրքական ուժերուն եւ զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումներուն կողմէ հրթիռակոծումներու ենթարկուած, Աֆրիկի քաղաքացիներուն մարդասիրական օժանդակութեան հասանելիութիւնը երաշխաւորել:

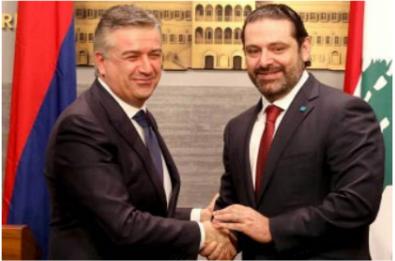
Կազմակերպութիւնը դիտել տուաւ որ. «Սուրիական Կարմիր Մահիկը ՄԱԿ-ի հետ գործակցաբար կը ջանայ մարդասիրական օժանդակութեան շարասիւն մը Աֆրիկն եւ Թալ Ռըֆաաթ հասցնել՝ նկատի ունենալով այս երկու շրջաններէն ներս տիրող մարդկային տազնապը: Մարտի սկիզբը Սուրիական Կարմիր Մահիկը Կարմիր Խաչ միջազգային կազմակերպութեան հետ գործակցաբար մարդասիրական օժանդակութիւններու յատուկ բեռնատար մը դրկած էր Աֆրիկն»: Յիշենք, որ թրքական ուժերուն Աֆրիկի ուղղութեամբ շարունակուող յարձակումներուն հետեւանքով, տասնեակ փուռեր, ենթակառոցներ, դպրոցներ եւ ջրամատակարարման կեդրոններ քանդուեցան: Աւելի քան 1100 քաղաքացի զոհուեցաւ, վիրաւորուեցաւ իսկ հազարաւորներ գաղթեցին աւելի ապահով շրջաններ:

Լուրեր Հայաշխարհին

Վարչապետ Կարեն Կարապետեանի ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԱՅԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԼԻԲԱՆԱՆ

Հայաստանի վարչապետ Կարեն Կարապետեան 12 Մարտին պաշտոնական այցելութեամբ ժամանեց Լիբանան, ուր հանդիպումներ ունեցաւ իշխանութեան երեք պետերուն հետ, որոնց հետ ընդձեռն երկկողմանի յարաբերութիւններն ու գործակցութիւնը ամրապնդելու անհրաժեշտութիւնը:

Վարչապետ Կարապետեան եւ անոր ընկերակցող պատուիրակութիւնը, որուն մաս կազմեցին Հայաստանի Հանրապետութեան տարածքային կառավարման եւ զարգացման նախարար Դաւիթ Լոքեան, տնտեսական զարգացման եւ ներդրումներու նախարար Սուրեն Կարայեան, Սփիւռքի նախարար Հրանտ Զակոբեան, Հայաստանի գիւղատնտեսութեան նախարար Իգնատի Առաքելեան, արտաքին գործոց փոխնախարար Արման Պապիկեան, Հայաստանի ուժանիւթի եւ թակառուցութեան նախարար Յայկ Յարութիւնեան, Լիբանանի մօտ Հայաստանի դեսպան Սամուէլ Մկրտչեան եւ «Փիւնիկ» մարդկային պաշարներու զարգացման համահայկական հիմնադրամի Հոգաբարձուներու խորհուրդի նախագահ եւ յատուկ յանձնառութիւններու արտակարգ եւ լիազօր դեսպան դոկտ. Լեւոն Սարգսեան, որոնք Պէյրութի միջազգային օդակայանէն ուղևորեցան վարչապետարան:

Վարչապետ Սամառ Հարիրի վարչապետարանի մուտքին պաշտօնական արարողութեամբ դիմաւորեց հայաստանցի իր պաշտօնակիցը եւ անոր ընկերակցող պատուիրակութեան հետ ձեռնուելէ ետք, դռնփակ հանդիպում մը ունեցաւ Կարեն Կարապետեանի հետ:

Այս տեղի ունեցաւ ընդարձակ հանդիպում մը, որուն ներկայ գըտնուեցան նաեւ կանանց հարցերու պետական նախարար Ժան Օդասապեան եւ մշակոյթի նախարար Ղաթթաս Խուրի:

Հանդիպումէն ետք Կարապետեան յայտնեց, որ Հարիրիի հետ իր քննարկումները ընթացան դրական եւ փոխադարձ վստահութեան մթնոլորտի մէջ:

Կարեն Կարապետեան հաստատեց, որ երկու երկիրներուն միջեւ տընտեսական յարաբերութիւնները քաղաքականէն բաւական հեռու են՝ աւելցընելով, որ Հայաստան հսկայ ներուժ ունի այդ յարաբերութիւններու ամրապնդման առումով:

Այս շրջագիծին մէջ, վարչապետ Կարապետեան առաջարկեց Լիբանանի եւ Հայաստանի միջեւ ներդրումներու զօրակցող լիբանանեան-հայկական միացեալ ֆոնտ մը հիմնել:

Կարեն Կարապետեան անդրադարձաւ լիբանանահայութեան դերակատարութեան, իւրաքանչիւր լիբանանահայ նկատելով Հայաստանի դեսպանը Լիբանանի մէջ եւ վարչապետ Հարիրիի փոխանցեց Հայաստան այցելութեան հրաւեր մը:

Հարիրիի հայերէնով «բարի եկաք» ըսելէ ետք վարչապետ Կարապետեանին, յայտնեց, որ Հայաստանի վարչապետին հետ իր հանդիպումը հոյակապ եղած է: «Վարչապետ Կարապետեանի Լիբանան այցելութիւնը կը յաջորդէ հանրապետութեան նախագահ զօր. Միշել Աունի Հայաստան կատարած պաշտօնական այցելութեան, եւ այդ մէկը կը փաստէ, որ երկկողմանի յարաբերութիւնները բարելաւելու աշխատանքը որքան կարեւոր է Լիբանանի եւ Հայաստանի համար», ըսաւ Հարիրի եւ շեշտեց, որ Լիբանանի եւ Հայաստանի, ինչպէս նաեւ լիբանանցի եւ հայ ժողովուրդներուն միջեւ պատմական եւ ամուր յարաբերութիւններ գոյութիւն ունին՝ շնորհիւ լիբանանահայութեան, որ Լիբանանը քաղկացնող հանգոյցին անբաժանելի մէկ մասնիկն է, յիշեցնելով որ Լիբանանի պետական հաստատութիւններուն մէջ լիբանանահայեր բարձր պաշտօններ կը վարեն:

Հարիրի շեշտեց, որ հայաստանցի իր պաշտօնակիցին հետ համաձայնած է ամրապնդելու երկկողմանի յարաբերութիւնները բոլոր մարզերու մէջ եւ բոլոր մակարդակներու վրայ:

Հանրապետութեան նախագահ զօր. Միշել Աուն խոսնակեց ընդունեց վարչապետ Կարապետեան, որուն ներկայութեան ան ողջունեց Լիբանանի եւ Հայաստանի միջեւ ներդրումներու զօրակցող լիբանանեան-հայկական միացեալ հիմնարկ մը հիմնելու ծրագիրը, ինչպէս նաեւ արեւու ճառագայթներով վերանորոգուած ներուժ ստանալու ծրագիրը: Նախագահ Աուն հաստատեց, որ ինք շատ ուրախ է երկկողմանի յարաբերութիւններու աշխուժացման եւ գործնականացման նախաձեռնութիւններուն, ինչպէս անցնող ամիս Հայաստան կատարած իր այցելութեան ընթացքին կնքուած համաձայնութիւնը:

Նախագահ Աուն ընդձեռն լիբանանահայութեան ազգու դերակատարութիւնը՝ լիբանանեան ազգային եւ քաղաքական կեանքին մէջ:

Իր կարգին, վարչապետ Կարապետեան հաստատեց, որ Լիբանան-Հայաստան միացեալ գերագոյն յանձնախումբը՝ տարիներու դադարէ ետք, մօտիկ ապագային պիտի վերսկսի իր ժողովներուն:

Վարչապետ Կարապետեան այցելեց նաեւ խորհրդարանի նախագահ Նեպի Պըրրիին, որուն հետ քննարկեց Հայաստանի եւ Լիբանանի խորհրդարաններուն միջեւ գործակցութիւնը աշխուժացնելու հեռանկարները, ինչպէս նաեւ շրջանային իրադարձութիւնները:

Երեկոյեան, վարչապետ Հարիրի վարչապետարանին մէջ ընթրիք մը սարքեց ի պատիւ Կարեն Կարապետեանի եւ անոր ընկերակցող պատուիրակութեան:

Վարչապետ Կարապետեան Լիբանանի Հայաստանի դեսպանատան մէջ հանդիպում մը ունեցաւ լիբանանահայութիւնը ներկայացնող հոգեւոր, ազգային եւ կուսակցական պատասխանատուներու եւ լիբանանահայ գործարար շրջանակի ներկայացուցիչներու հետ:

Հանդիպումին ընթացքին վարչապետ Կարապետեան գոհունակութիւն յայտնեց, որ Հայաստանի եւ Լիբանանի միջպետական յարաբերութիւնները ամրապնդելու շրջագիծին մէջ նաեւ զարկ տրուի տնտեսական ծրագիրներու գործադրութեան:

Վարչապետ Կարապետեան ներկայացուց Հայաստանի տնտեսական քաղաքականութիւնը՝ ընդձեռնելով, որ Հայաստանի մէջ սկըսած է տնտեսական աճ արձանագրուիլ, եւ աւելցուց, որ տնտեսական բարգաւաճումն ու զարգացումը հետզհետէ աւելի տեսանելի պիտի դառնան բոլորին:

Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Կարեն Կարապետեանի Լիբանան այցելութեան երկրորդ օրը սկսաւ հայ գործարարներու հետ նախաճաշի ծրագրով մը: Հայաստանի զարգացման հեռանկարներու եւ առկա խնդիրներու շուրջ զրոյցներ եւ միտքերու փոխանակում տեղի ունեցան: Վարչապետ Կարեն Կարապետեան հաստատեց, որ Հայաստանի գլխաւոր առաւելութիւններէն մէկը ուժեղ սփիւռքի առկայութիւնն է՝ հայրենակիցներ, որոնք անկախ իրենց գտնուելու վայրէն անհանգիստ են իրենց հայրենիքի ապագայով:

Ճաշի մը ընթացքին վարչապետը եւ անոր ընկերակցող պետական պատուիրակութիւնը հանդիպում ունեցան Լիբանանի Կեդրոնական դրամատան կառավարիչին եւ լիբանանեան դրամատուներու գործադիր տնօրէններուն հետ: Վարչապետը ներկայացուց Հայաստանի տնտեսութեան պատկերը եւ ներդրումային միջավայրը, նախորդ տարուան ընթացքին արձանագրուած ցուցանիշները, եւ Հայաստանի միջոցով այլ շուկաներ մուտք գործելու կարելիութիւնները:

Օրուան ընթացքին վարչապետ Կարեն Կարապետեանն ու անոր ընկերակցող պետական պատուիրակութիւնը այցելեցին Հայկազեան համալսարան, ուր ծանօթացան համալսարանի զանազան բաժիններուն, ծրագիրներուն: Անոնք հանդիպում մը ունեցան Հայկազեան համալսարանի նախագահ վեր. դոկտ. Փօլ Հայտոսեանին հետ եւ քննարկեցին Հայաստանն ու Սփիւռքը յուզող հարցեր: Այցելութեան առիթով վեր. դոկտ. Փօլ Հայտոսեան յուշանուէր մը յանձնեց վարչապետ Կարեն Կարապետեանին:

Վարչապետ Կարեն Կարապետեանն ու անոր ընկերակցող պետական պատուիրակութիւնը այցելեցին նաեւ Չմմառու պատմական վանք, ուր դիմաւորուեցան Հայ կաթողիկէ համայնքի Պէյրութի պատրիարքական թեմի օգնական եպիսկոպոս Գեորգ եպս. Ասատուրեանի եւ Չմմառու պատրիարքական կղերի միաբանութեան անդամներուն կողմէ: Հիւրերը շրջեցան Չմմառու վանքի զանազան բաժանմունքները, այցելեցին մատենադարան եւ թանգարան: Չմմառու վանքի եկեղեցւոյ մէջ վարչապետ Կարեն Կարապետեանին նուիրուեցաւ Չմմառու Տիրամօր սրբապատկերը:

Հ.Մ.Ը.Մ.
ՄԻՌՈՒՅՑ ԵՐԱ ՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հովանաւորութեամբ՝
Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ Գերշ. Տ. Շահան Սրբ. Արք. Սարգիսեանի

Կազմակերպութեամբ՝
Մամուկի Յանձնախումբին

Յուշ երեկոյ նուիրուած՝

Մայրապաշխարի
Շարաքաթերթի

Տեղի կ'ունենայ Հիւզարթի, 22 Մարտ 2018-ին, երեկոյեան ժամը 7:00-ին Ա.Մ.Ժ.Տան «Լ.Շանթ» սրահին ներս:

ՎՐԻՊԱԿ
«Գանձասար»ի Մարտ Բ. համարի 6-րդ էջի հարցազրոյցը՝ երեսփոխան Նորա Արիսեանի հետ, վարած էր Շահիկ Սրուբեան:

ՀԱՐՑԱԶԹՈՅ

ՀՈՒՐ ԱՊՈՒՆՈՒՄ - ՊՕՇԿԵԶՆԵԱՆ՝ ՀԱՂԻՄԻ ՔՆՈՒՔԱՊԵՏԱՐԱՆԷՆ ՆԵՐԱ ԳՈՐԾՈՒՆ ԵՎ ՎԱՏԱԶԵՐԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՄԸ

Կինը հասարակության կեսը կը կազմէ: Ան իւրաքանչիւր ընտանիքի հօգոր սիւնն ու անփոխարինելի անդամն է: Այս պատճառով 28 Փետրուար 1909-էն մինչեւ օրս, իւրաքանչիւր տարուան Մարտ ամսուան 8-րդ օրը նուիրած է կանանց, ու բազմաթիւ մարդիկ, հաստատութիւններ եւ կազմակերպութիւններ

լէպի վերանորոգման յատուկ յանձնախումբի ու քաղաքապետարանին պատկանող ներդրումային միջավայրի յանձնախումբը:

Հալէպի պատերազմի դժուար օրերուն, Ռուսիոյ պետութեան հետ համագործակցաբար, կազմուեցաւ օժանդակութիւններու յատուկ յանձնախումբ մը, որուն մէջ կը գործէր

Հարցազրոյցը վարեց Մարէն Պապեան

երկրորդը՝ կը վերաբերէր «Ալ Սաքթի» շուկայի վերանորոգման աշխատանքներուն:

Հոս կ'ուզեմ շեշտել, որ նահանգապետ Հունէյն Տիապի թելադրանքով եւ գանազան կողմերուն զօրակցութեամբ ու ժրջան աշխատանքներով, Հալէպ քաղաքին մէջ տեղի ունեցան գանազան բարեփոխումներ: Ես լաւատես եմ, կը հաւատամ, որ կարճ ժամանակամիջոցի մը ընթացքին Հալէպ պիտի թօթափէ պատերազմին փոշին եւ վերականգնէ իր նախկին դիրքը, որպէս Սուրիոյ տնտեսութեան, վաճառականութեան մայրաքաղաք: Իսկ մենք՝ հայերս, նոյն այս թափով պետք է լրջօրէն աշխատինք եւ ճիգ չխնայենք հայ գաղութը վերակենդանացնելու, որովհետեւ հալէպահայ գաղութը փարոսն է համայն հայութեան:

րաստիճան պաշտօններու տիրացած է այլազան ասպարեզներու մէջ: Պատերազմի դաժան տարիներուն ընթացքին Սուրիացի կինը մեծ դեր ունեցաւ թէ քաղաքական, թէ ընկերային եւ ինչու չէ նաեւ գինուորական մարզէն ներս: Սուրիացի կինը մեծ դեր պիտի ունենայ նաեւ Սուրիոյ վերականգնումի աշխատանքներուն մէջ, որովհետեւ վերականգնում երբ կ'ըսենք, ըսել կ'ուզենք վերաշինութիւն՝ քարի եւ վերականգնումը մարդուս: Կինը կը կազմէ հասարակութեան կեսը որպէս մայր, իսկ միւս կեսը ընկերային միջավայրին մէջ իր գործուն ներդրումով, ներկայացուցած կ'ըլլայ ամբողջ հասարակութիւնը, եւ այս իսկ պատճառով ան պետք է գինուած ըլլայ գիտութեամբ եւ զարգացումով:

Հարցազրոյցի ատարտին փաստաբան Հուրի Ապահունի Պօշկեզեան եզրափակելով իր խօսքը ըսաւ. «Փափաքս է, որ Հալէպի ժողովուրդը

կը տօնեն Կանանց Միջազգային օրը, որպէս յարգանքի եւ սիրոյ արտայայտութիւն: Այս ամիթով եւ հաւատալով իգական սեռի կարողութիւններուն ու անոր արդիւնաբեր դերին ընկերային միջավայրին մէջ, լուսարձակի տակ կ'առնենք սուրիական միջավայրին մէջ գործուն դերակատարութիւն ունեցող սուրիահայ կիներ: Անոնցմէ մէկն է Հուրի Ապահունի-Պօշկեզեան: Ծնած է Հալէպ, 1971-ին: Յաճախած է Ազգ. Հայկազեան վարժարան, ապա Զարէն Եփփէ Ազգային Ընմարան, ուրիկ շրջանաւարտ եղած է 1980-ին: 1994-ին ատարած է Հալէպի պետական համալսարանի իրաւագիտութեան բաժինը եւ փաստաբանութեան ասպարեզին մէջ աշխատած է մինչեւ 2012 թուական: 2012-ին մասնակցած է տեղական ինքնակառավարման ընտրութիւններուն, ուր մաս կազմած է «Պասաս» կուսակցութեան ազգային յառաջդիմական ճակատի ցանկին: 2017-ին անգամ մը եւս մասնակցած է տեղական ինքնակառավարման մարմիններու ընտրութիւններուն ու վերստին ընտրուած: 2012-էն մինչեւ օրս անդամ է նահանգապետարանի գործադիր մարմնին, որ Հալէպ նահանգին պարագային, կը բաղկանայ միայն 10 անդամներէ:

որպէս նահանգապետարանի ներկայացուցիչ: Յանձնախումբը կըրցաւ Հալէպի քանդուած շրջաններուն օժանդակութիւններ հասցնել ինչպէս նաեւ հիւանդանոցներուն դեղորայք ապահովել: Այս աշխատանքներուն արդիւնքով Ռուսիոյ պետութեան կողմէ պարգեւատրուեցաւ գնահատագիրով: Կը կարծեմ, որ Հալէպի ժողովուրդը պայքարելով 6 տարուան դաժան պատերազմին դէմ, տառապալից եւ փոթորկալից օրերուն դէմ, որոշ պատկերացում մը կրնայ ունենալ գործիս ասպարեզին մէջ իմ դիմազրուած դժուարութիւններուն մասին: Երբ քաղաքապետարանի շէնքը օրական դրութեամբ տասնեակ հրթիռներու թիրախ կը դառնար, եւ եւ գործընկերներս կը շարունակէինք մեր աշխատանքը այդ շէնքէն ներս եւ մեր առօրեայ շփումներով եւ աշխատանքներով յաջողեցանք մեր սիրելի ժողովուրդին վստահութիւն, յոյս եւ ապահովութիւն ներշնչել եւ երբեք չզլացանք մեր կարողութեան սահմաններէն ներս օգնութիւն ցուցաբերելու անոնց:

Աստուծոյ օրհնութեամբ եւ մեր քաջարի բանակին արձանագրած յաղթանակներուն շնորհիւ Հալէպ ազատագրուեցաւ, որուն հետեւանքով մեր նահանգապետարանի գործերը նոր բնոյթ ստացան: Սուրիոյ ներկայ կառավարութիւնը մեծ ջանք կը թափէ Հալէպ քաղաքին շուտափոյթ վերականգնումին ուղղութեամբ, մասնաւորապէս Հին Հալէպի շրջանն ու Հալէպի Բերդին շրջակայքը վերականգնելու: Այս ծիրէն ներս, Հալէպի նահանգապետարանին կողմէ իբր լիազօր ներկայացուցիչ մասնակցեցայ գանազան ժողովներու, որոնց ընթացքին «ԻՒՆԵՍԿՕ»-ի, Աղա Խանի, Սուրիական «Ալ Ամանա» բարգաւաճման ծրագրին եւ Մշակոյթի նախարարութեան հովանաւորութեամբ երկու համաձայնագիրներ ստորագրեցի: Առաջինը կը վերաբերէր Հալէպի բերդին մէջ ճարտարապետական դասընթացներ կազմակերպելուն, իսկ

դը եւ յատկապէս հալէպահայութիւնը վերադառնայ իր երկիրը եւ մաս կազմէ անոր վերականգնումի աշխատանքներուն, որուն մէջ ներդրում կրնայ ունենալ հայ կինը»:

ՀՈՒՆՎԱՅՐՈՒԹԵԱՆՔ
Բերիոյ Հայոց Թեմի Առաջնորդ
Գեորգ. Տ. Շահան Սրբ. Արք. Սարգիսեանի

1918-2018

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆՔ
ՍՕ ԽԱՉԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ
ԵՎ ԽԱՉՈՒՀԻՆ**

Չորեքշաբթի, 28 Մարտ 2018, երեկոյեան ժամը 4:00-ին
«Գ. Եսայեան» սրահէն ներս

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
«Ն. ԱՐՔԱՆԵԱՆ» ՄՄՆԸՂ

«ՄՈՒՇԵՂ ԻՇԽԱՆ»
ԳՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲ

Նովանաւորութեամբ
Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ
Գեորգ. Տ. Շահան Սրբ. Արք. Սարգիսեանի

Կազմակերպութեամբ
ԳՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻՆ

«ՌՈՒՄԲԵՐՈՒ ՏԱԿ ՍՏԵՂԾՈՒՄԸ ԱՐՈՒԵՍԱԸ»

Գեղանկարչութիւն, երաժշտութիւն, գրականութիւն

Ուրբաթ, 23 Մարտ 2018-ի երեկոյեան ժամը 6:30-ին, ԱՄԺ Տան
«Լ. Շահն» սրահէն ներս, Վիլլաներ, Հալէպ:

«Գանձասար». - Տիկին Հուրի, ի՞նչ է ձեր աշխատանքին բնոյթը, դուք անձնապէս ինչպիսի փոփոխութիւններ բերած էք ձեր աշխատանքով եւ որեւէ դժուարութեան հանդիպած է՞ք:

Հուրի Ապահունի. - Իբրեւ նահանգապետարանի գործադիր անդամ ստանձնած եմ հետեւեալ բաժիններու տնօրէնութիւնը. - գրասաշրջութիւն, հնութիւններու, թանգարաններ, տեղական միջավայր, ընկերային ապահովագրութիւն, հաղորդակցութեան եւ անշարժ գոյքի տնօրէնութիւն: Այս տնօրէնութիւններուն կողքին ստանձնած եմ նաեւ որոշ յանձնախումբերու պատասխանատուութիւնը, ինչպէս. - Հին Հա-

ՀԱԼԵՂԻ Ս. ԲԱՌԱՍՆԻՅ՝ ՄԱՆԿԱՆՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԷՋ ՍՐԲՈՅ ԲԱՌԱՍՆԻՅ՝ ՄԱՆԿԱՆՅՑ ՈՒՊԵԿՈՉՈՒՄ

Հալեղի հնադարեան Սրբոց Բառասնից Մանկանց Մայր Եկեղեցւոյ անուանակոչութեան յիշատակութիւնը յատուկ խորհրդաւորութիւն կը զգենու սուրբահայրութեան, ի մասնաւորի հալեղահայրութեան համար:

Արդարեւ Շաբաթ, 10 Մարտ 2018-ի առաւօտեան ժամը 10:00-ին, հովանաւորութեամբ եւ նախագահութեամբ Բերիոյ Հայոց Թեմի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Շահան Սրբ. Արք. Սարգիսեանի, Ս. Բառասնից Մանկանց Մայր

Եկեղեցւոյ մէջ, մասնակցութեամբ Հալեղի քահանայից դասուն, Ազգային Իշխանութեան ներկայացուցիչներուն եւ ուխտաւոր հաւատացեալներուն, տեղի ունեցաւ Սրբոց Բառասնից Մանկանց տօնին սուրբութեամբ յատուկ արարողութիւն: Ուխտաւորներ, անսահման կարօտով եւ անհատում սիրով եկած էին իրենց աղօթքը մատուցելու եւ անցեալի տօնական մթնոլորտը վերապրելու: Ակներեւ եր եկեղեցւոյ ատենանէ մինչեւ վերնատուն եւ ապա եկեղեցւոյ շրջափակ հաւատացեալներուն բազմութիւնը: Պատերազ մէն վերջ, անոնք առաջին անգամ ըլլալով համախմբուած էին Սրբոց Բառասնից Մանկանց Մայր Եկեղեցւոյ սրբազան կամարներուն ներքեւ, ուստի միաբարութիւն եր աղօթքի ու հաւաքի՝ այս տօնախմբութիւնը: Եկեղեցւոյ զանգին զօղանքը հոգեպարար պահ ստեղծեց: Առաջնորդ Սրբազան Զօր եւ քահանայ հայրերուն կողմէ կատարուեցաւ սրբոց յիշատակի ժամերգութիւնը: Խընկաբոյր կամարներուն ներքեւ երգուեցաւ սրբոց յիշատակին սուրբութեամբ «Այսօր Ընդ Ամմարմոցն» շարականը: Ուրախութեան արցունքներ գլորուեցան ներկաներուն աչքերէն: Ժամերգութեան աւարտին հաւատացեալները միաձայն երգեցին «Տէր Ողորմեա», ապա հալեղահայր նահատակներու անմեռ յիշատակին համար աղօթք մատուցուեցաւ առ Աստուած:

Արարողութեան աւարտին Առաջնորդ Սրբազան հայրը ըսաւ. «Երկնաւոր Տէրը այս հրաշալի տօնին առիթով բոլորին աղօթքները ընդունի, ուխտերը կատարէ, մեր ընտանիքները իր շնորհքին մէջ պահէ, պատմական այս աղօթատան վերաշինութեան գործերը յաջողցնէ եւ իր բարի կատարումին հասցնէ»:

Առաջնորդ Սրբազան Հայրը ներկաները հրաւիրեց գոհաբանական ու փառաբանական աղօթք բարձրացնելու առ Աստուած եւ խնդրելու, որ դարաւոր պատմութիւն ունեցող մայր եկեղեցին ու մեր բոլորին սիրելի եկեղեցիները, դպրոցները, տունները եւ գործատեղիները վերաշինուի:

Արարողութեան աւարտին, «Պահպանիչ» աղօթքով եւ Տէրունական «Հայր Մեր»ի երգեցողութեամբ հաւատացեալները խաղաղութեամբ եւ ցընծութեամբ մեկնեցան իրենց բնակարանները:

Թող Ս. Բառասնից Մանկանց հաւատքի ջահը անմար մնայ մեր սրտերուն մէջ. անոնց հաւատքի վկայութիւնը մեզ մղէ հոգեւոր վերականգնումի, աղօթասիրութեան եւ եկեղեցասիրութեան, որպէսզի կառչած մասնք մեր «Հոգիի Ծննդավայր»ին՝ հայ առաքելական եկեղեցւոյ:

**Եզկիկ Զիւլ, Չղջանեան
Խորեն Զիւլ, Պէրթիզեան**

Ուսումնասիրատիարակչական

ԽՍՏԱԲԱՐՈՅ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

Խաչիկ Շահինեան

Երեխաներու նկատմամբ որդեգրուած չափազանց խստապահանջութիւնն ու բիրտ վերաբերմունքը, մանաւանդ անոնց կեանքի վաղ տարիներուն, իր զանազան երեսներով՝ իբրեւ մշտայոյզ եւ ցաւալի դէպքեր կամ տխրառիթ պարագաներ անջնջելի կերպով փորագրուած կը մնան այդ մատուցարարածներու մտապատկերներուն ու յիշողութեանց մէջ, ինչպէս նաեւ իրենց սարսափազդու ուրուականներով յարատեւորեն կը հետապնդեն այդ մանուկ ու տկար հոգիները, ժխտականօրէն ան դրադառնալով անոնց վարքին, վարմունքին, քայլերուն... մէկ խօսքով ամբողջ ապրելակերպին եւ կեանքի ուղղութեան: Այսպէս՝ յիշեալ խստապահանջութիւնն ու բըրտութիւնը կը դառնան գլխաւոր դըրդապատճառները երեխաներու մօտ տկար անհատականութեան կերտման եւ նկարագրային շեղումներու յառաջացման, տուն տալով անոնց ձախողութիւններուն՝ թէ՛ ուսումնակրթական եւ թէ՛ կեանքի այլ ապարեզներէն ներս:

Արդարեւ, մեծ անխոհեմութիւն է յանուն կարգապահութեան տղաքը սարսափի տակ պահել: Բնականաբար այս մէկը կը վրիպեցնէ կարգապահութեան բուն նպատակը, որ կը ձգտի աշակերտներու համար կանոնաւոր եւ արդիւնարար աշխատանք կազմակերպել, քան թէ՛ ուսուցչի քմայքին համաձայն գործել: Հաստատ իրողութիւն է, որ բըրտութիւնը բռնութիւն կը հրահրէ եւ հակառակութիւնը դիմադրութիւն կը յարուցանէ, իսկ կարգապահութիւնը իր նպատակները չէզոքացնելով ինքզինք պարտութեան կը մատնէ: Մինչ ղժբախտ թշնամութիւն մը կը ստեղծուի ուսուցիչին եւ աշակերտին միջեւ երբ աշակերտը կը զգայ, թէ արձակուած իրահանգը ուսուցիչի կամքին տակ կատարում է:

Բռնութիւնը կրնայ զսպել աշակերտը եւ հակակշիռ ստեղծել անոր վրայ, բայց ոչ բարեկարգել դպրոցի կացութիւնը եւ կարգապահութիւն հաստատել այնտեղ: Բռնացողը կրնայ տանիլ անմիջական յաղթանակը, սակայն չի կրնար ապահովել վերջնական ուղղութիւն տուողի հանգամանքն ու հեղինակութիւնը:

Որքան ալ որ հեշտ է բռնակալ երեխային, նոյնքան ղժուար է հասկնալ զայն, հասկցուիլ անկէ եւ ուղղութիւն տալ անոր:

Այսուհանդերձ հարկ է բժախնդրօրէն գնահատել պարտադրութեան նիւթական եւ բարոյական հետեւանքները, քակի՝ տղեկ մը կրնայ այնպիսի պարագայի մէջ

գտնուիլ, որ անոր վրայ բռնութեան կիրարկումը անզանցառելի անհրաժեշտութիւն կը դառնայ, նոյնիսքն տղեկին բարիքին համար:

Մեր ընտանեկան յարկերէն եւ կրթական հաստատութիւններէն ներս առհասարակ տիրապետող սաստն է, բռնութիւնը, խոժոռ նայուածքը եւ պախարակութիւնը՝ փոխարէն սիրոյ, բարութեան, ժպիտի

եւ քաջալերանքի: Երեւոյթներ, որոնք երեխաներու մօտ կ'ամրապնդեն ստրկամտութիւնը, կրաւորականութիւնը, համակերպութիւնն ու կամակատարութիւնը, զանոնք կերպարանափոխելով կաշկանդուած, կաղապարեալ, անհատականութեան գուրկ մտածող մեքենաներու՝ «դաստիարակուած» արարածներու:

Առ այդ, ընկերաբաններ եւ հոգեբաններ կը զգուշացնեն մանուկներու հանդէպ խստաբարոյ վարմունքը եւ կարծի միջոցառումներու օգտագործումը, յատկապէս դպրոցական սկզբնական տարիներուն, որպէսզի ծնողներ եւ դաստիարակներ իրենց թերի եւ յոռի մօտեցումով անցանկալի արդիւնքներու չառաջնորդեն երեխաները, ստուեր գցելով անոնց ապագային վրայ:

Այս առնչութեամբ, մասնագէտ մանկավարժներու կարծիքով, աշակերտներու անընդունակութեան եւ ուսումնապէս անոնց յետամնացութեան դրդապատճառները պէտք է փնտռել նախակրթական ուսումը կանխող հանգրուանին մէջ, ուր պաշտօնի կոչուած ուսուցիչներ եւ դաստիարակներ անտեղեակ ըլլալով ճշգրիտ, ուղիղ եւ առողջ ճամբով փոքրիկին կարելիութիւնները անցնելու եւ զարգացնելու կերպերուն եւ միջոցառումներուն, անգիտակցաբար կը ձեռնարկեն երեխաներու միտքերն ու ականջները ծանօթութիւններով եւ թուանշաններով թխելու (խճողելու) ապարդիւն աշխատանքին եւ անօգտակար վարժութիւններուն: Բայց յիշուի, այս մէկը սխալ, ոչ նպաստաւոր եւ նոյնիսկ վնասակար գործելակերպ (մեթօտ) կը նկատուի, քանի որ ուսումնական այս հանգրուանին երեխայի դաստիարակութիւնը հիմնականօրէն պէտք է առաջադրէ անոր

ԿԱՐՈ ՓԱՅՆԱՆ. «ԹՈՒՐԵՒՈՅ ՄԵՋ ԿՐՆԱՔ ՃՆՇՈՒՄ ԲԱՆԵՃՆԵԼ, ԲԱՅՅ 12 ՄԻԼԻՈՆ ՀԱՅ ՏԵՐ ԿԸ ԿԱՆՁՆԻ ՄԵՐ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԻՆ»

Թուրքիոյ խորհրդարանի հայ երեսփոխան Կարո Փայլան կրկին բարձրացուցած է Պոլսոյ Հայոց պատրիարքի ընտրութեան հարցը ու յայտարարած, որ պատրիարքարանը այժմ յայտնուած է պատանդի կարգավիճակի մէջ: «Պետութեան հետ մօտ կապեր ունեցող անձ մը կը գրաւէ Պոլսոյ Հայոց պատրիարքի փոխանորդի պաշտօնը, այսինքն՝ պետութիւնը իշխանական վերահսկիչ նշանակած է պատրիարքարանին մէջ: Դուք կրնաք Թուրքիոյ մէջ նման ճրնշում բանեցնել հայութեան նկատմամբ, սակայն աշխարհի վրայ 12 միլիոն հայ կայ ու գրեթէ բոլորն ալ արմատներով Անատոլիայէն են, բոլորն ալ տեր կը կանգնին մեր պատրիարքարանին, սակայն այժմ անկեղծ կը գտնուի կալանաւորման կարգավիճակի մէջ», ըսած է Փայլան:

«Կայ իրականութիւն մը՝ կը շեշտեն չի՛ վայելէր աշխարհի հայութեան յարգանքը: Այս տագնապի լուծման միակ միջոցը քուէատու՛ն փն է: Այս քառուր կրնայ լուծել միայն ընտրութիւնը: Կազմակերպեցէ՛ք այդ ընտրութիւնը եւ մենք կը լուծենք այս հարցը, որ տագնապալից է թէ՛ հայ համայնքին եւ թէ՛ Թուրքիոյ համար: Աշխարհի ո՛չ մէկ անկիւն կայ նման օրինակ, որ նման Աթոռ մը այսքան երկար տարիներ մնայ թափուր ու ձգուի այլ մարդու մը ղեկավարութեան ներքոյ: Այս մարդը չի կրնար տարիներով մնալ այս կարգավիճակին մէջ՝ ուղղակի ոչինչ ընելով», շարունակած է հայ երեսփոխանը:

Փայլան յայտնած է, որ այս հարցին մասին զրուցած է նաեւ Թուրքիոյ վարչապետին հետ: «Ըսի պարոն վարչապետին. «Ո՞ր համայնքը անելի ձեռքնտու է ձեզի. անկառավարելի դարձած ու տկարացած պոլսահայ համայնքը, թէ համայնքին կողմէ յարգանք վայելող հոգեւոր առաջնորդ ունեցող ու այս երկրի բոլոր բնագաւառներուն մէջ իր ներդրումը ունեցող համայնք մը. այս տեսանկիւնէն ալ դիտեցէք անգամ մը»», ըսած է Փայլան:

ՍԼԱՔ

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ ՓՆՏՈՒՆՔ, ԹԷ՛

Ս. Մահսէրեան

Մարտի առաջին օրերուն, Պի.Պի.Սի.-ն հաղորդեց լուր մը, որ ատենին շատ լուսանցքային դրսերուն ունեցած էր ամերիկեան մամուլին մէջ: Հաղորդեց՝ որ ամերիկացի արուեստագետ մը՝ Ռայըն Մենտոգա, շուրջ 2 տարի առաջ

քը հսկայ աղմուկ բարձրացուց իր օրերուն, նաեւ անկէ ետք՝ երկար ժամանակ, այնքան ատեն, որ սեւամորթ-սպիտակամորթ խտրակաւութիւնը ուժեղ էր ու ծնունդ կու տար բողոքի ու պահանջատիրական այլընտրուկ բողոքները դրսերունեցան մերթ խաղաղ միջոցներով (օրինակ՝ Մարթին Լութըր Զինկ), սակայն նաեւ բրտութեամբ (օրինակ՝ «Պլէք Փենթըրգ» շարժումը): Խտրակաւութիւնը տակաւին իր շուքը տարածուած կը պահէ մինչեւ այսօր, այլանդակ դրսերուն մէջ կը գտնուէր տարբեր շրջաններու մէջ:

ամենայն զգուշութեամբ եւ հոգածութեամբ տարանջատած է հռչակաւոր Ռոզա Փարքսի Տիթթիթի բնակարանը, եւ բեկորները Գերմանիա փոխադրելով՝ վերակառուցած է Պերլինի մէջ. մօտաւորապէս տարի մը առաջ, անկեղծ վերածուած է փոքր թանգարանի եւ ժամադրավայր մը՝ զբօսաշրջիկներու: Հիմա, ամերիկեան մամուլին մէջ պահանջ կը դրուի, որ բնակարանը վերադարձուի Միացեալ Նահանգներ:

Փարքս ենթակայ եղաւ հալածանքներու, մահուան սպառնալիքներ տեղացի անոր հասցէին, ու ան ստիպուեցաւ տեղափոխուիլ Տիթթիթի ու ընտանիքի 15 անդամներու հետ «թըխմուիլ» փոքր բնակարանի մը մէջ: Անոր մահէն (2005-ին) ետք, բնակարանը մնաց լքուած վիճակի մէջ, իսկ շրջանը հարուածող տնտեսական տագնապը արժեքը կալուածը: Զաղաքապետութիւնը ի վերջոյ կի-

Անոնք, որ ծանօթ էին Ռոզա Փարքսի, ահա հակիրճ տեղեկութիւններ անոր ու «հերոսացած» բնակարանին մասին:

Ռոզա Փարքս կը նկատուի քաղաքացիական իրաւունքներու հօգի պաշտպան մը: Իսկ երբ Միացեալ Նահանգներու մէջ գործածուի «քաղաքացիական իրաւունք» բառակապակցութիւնը, առաւելաբար նկատուի կ'առնուին սեւամորթներու հանդէպ անիրաւութիւններն ու անոնց իրաւունքներուն պաշտպանութիւնը, առանց անտեսելու այլ փոքրամասնութիւններ: Տարիներ շարունակ իր ցեղակիցներուն իրաւունքներուն դատին լծուած Ռոզա Փարքսի - ծնեալ 1913-ին- անունը յանկարծ հռչակ շահեցաւ 1955-ին, երբ ան իր բնակավայրին՝ Ալապամա Նահանգի Մոնթկոմըրի քաղաքին մէջ մերժեց հանրային փոխադրակառքի մը մէջ իր նստարանը գիջիլ սպիտակամորթի մը, որ ոտքի մնացած էր: Այդ օրերուն, այսինքն՝ Նախագահ Աբրահամ Լինքոլնի հռչակաւոր որոշումէն շուրջ դար մը ետք, փոխադրակառքներու, ինչպէս նաեւ այլ հանրային վայրերու մէջ տակաւին սեւամորթներու ու սպիտակամորթներու համար սահմանուած կը մնային տարբեր վայրեր. Փարքս նստած էր սեւամորթերու վերապահուած բաժնին մէջ: Դեպ-

սաւեր բնակարանը արձանգրեց քանդուելիք բնակարաններու ցանկին վրայ: Փարքսի հարազատներէն մէկը կալուածը գնած է 500 տոլարով ու զայն նուիրած է Մենտոգայի, որ քանդումէ փրկելու համար, դիմած է զայն Պերլին փոխադրելու քայլին:

Շաբաթավերջին, սրտամօտ բարեկամի մը հետ հեռաձայնային հաղորդակցութեան մը պահուն, յանկարծ յիշեցի այս լուրը եւ մեր գրոյցը պահ մը կտրոնացաւ անոր վրայ: Հիացում արտայայտեցի, որ մարդիկ կը գնահատեն արդար դատի համար պայքարողները ու կը փորձեն անհետացումէ փրկել անոնց բնակարանները, զանոնք կը վերածննթ թանգարանի:

- Մենք ալ մեր մեծերուն տուները թանգարանի վերածած ենք Հայաստանի մէջ. գրողներ, արուեստագետներ...- վրայ բերաւ խօսակիցս:

ՍՕ ԽԱՉԻ ԸՐՁ. ԿԱՐՉՈՒԹԻՆ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄ

Կազմակերպութեամբ
ՍՕ Խաչի Առողջապահական Յանձնախումբին

ՇՏԱՊ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՅՔ

9 Ապրիլ 2018-էն սկսեալ, «Լ. Շանթ» սրահէն ներս
Երկուշաբթի, Չորեքշաբթի եւ Ուրբաթ օրերը,
ժամը 4:00-էն 5:30
Արձանագրութեան համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն.-
Դարմանատուն՝ 4644947-Բջիջային՝ 0937 021 985

Նախնաւորութեամբ
Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ
Գերշ. Տ. Շահան Սրբ. Արք. Սարգիսեանի
Նախաձեռնութեամբ
ԹԵՄԻԱ ՈՒՍՈՒՄԱՆԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻՆ

Հ Ո Ք Ե Հ Ա Ն Գ Ի Ս

Բերիոյ Հայոց Թեմի Ազգ. Իշխանութեան
հովանաւորութիւնը վայելող կրթական
հաստատութիւններու ննջեցեալ
մշակներու հոգիներուն

Կիրակի, 18 Մարտ 2018-ին յաւարտ Ս. Եւ Անմահ Պատարագի,
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ, Նոր Գիւղ - Հալեալ:

Նշմար

ԽՕՍՈՂԻՆ՝ ԼՍՈՂ Է ՊԷՏՔ

Մարդիկ, որոնք շատ կը կարդան, մարդիկ, որոնք լաւ պաշար ունին եւ խօսելու կարողութիւն, միշտ գիրքեր լսողներ կը փնտռեն: Իրենց ամբարած գիտելիքներն ու կեանքի փորձառութիւնները կ'ուզեն բաժնեկցիլ ուրիշներու հետ, թէ՛ այդ ձեւով լիցքաթափուելու եւ թէ՛ դիմացի-նին ալ օգտակար դառնալու հաճոյքը ունենալու:

Ուսուցիչներն ու դասախօսները լաւ գիտեն այս բոլորը եւ կը ցաւին, երբ կը խօսին եւ մտիկ ընող չեն գտներ: Շատեր ժամանակ չունին, շատեր ալ մտիկ ընելու սիրտ չունին, մեծամասնութիւն մըն ալ կայ, որոնք երբեք չեն հետաքրքրեր նորութիւններն ու նոր բաներ սորվիլը:

Ասոնց զուգահեռ, կամ՝ ճիշդ հակառակը, ասոնց հետ խոսողը համեմատող, պարապաբանութեամբ եւ բամբասանքով լեցուն խօսքերու ունկնդիրներուն թիւը աւելի մեծ է:

Այս հարցը շեշտուած է տարեցներուն մօտ, որոնք ըսելիք ունին եւ ունկնդիր կը փնտռեն: Հոս հոն կը թափառին, հանրային պարտեզներ կ'այցելեն եւ առանց քաշուելու, իրենց նման առանձին մարդոց մօտենալով, անմիջապէս խօսակցութեան նիւթ մը կը բանան ու երբ տեսնեն որ դիմացինը լսող է, մեծ հաճոյքով կը խօսին ու կը խօսին, անդադար մէկ նիւթէն-միւսին անցնելով:

Նստած եմ առանձին սրճարանի մը մէջ ու սովորութեանս համաձայն թերթ ունիմ ձեռքիս, յանկարծ մէկը մօտեցաւ ու բարեւեց, ծանօթ անձ է, սակայն ոչ մէկ կապ, կամ մտերմութիւն, պարզապէս քանի մը անգամ հանդիպած ենք ու բարեւեր փոխանակած: Առանց հրաւերի այթոմ մը քաշեց ու նստաւ դեմս, նստաւ ու սկսաւ խօսիլ, ինծի հետ բնաւ կապ չունեցող նիւթեր, որոնք ոչ գիտ կը հետաքրքրեն, ոչ ալ սիրտ ունիմ մտիկ ընելու, թերթը ձեռքս աւելի քան կէս ժամ մէկ կտոր խօսեցաւ ժամանակի ու աշխարհագրական բոլոր սահմանները բռնաբարելով, նաեւ գիտ, ու իմ քաղաքավարութեանս զոհ գացի, որովհետեւ չուզեցի զինք վիրաւորել:

Պարոնեանը քանիցս ըսած է, «Քաղաքավարութիւն... սա քաղաքավարութեան տակէն էշութիւն կ'ելլէ...»: Սկիզբը ցաւեցայ, որ խօսակից չէ գտած ու գիտ բռնեց, սակայն վերջը, երբ չափը անցուց եւ ամէն անգամ որ կը փորձէի միջամտել, առիթ էր տար որ ես ալ երկու խօսք ընեմ, շիղերս օդը ելան ու պիտի պայթէի, եթէ յանկարծ անցորդ մը իրեն չբարեւեր ու ինք ելլելով անոր հետ չ'երթար, առանց ներողութիւն խնդրելու, որ զլուխս արդուկեց ու ձգեց որ իմ սիրած ընթերցումս շարունակեմ:

Կ'ըսուի որ զարգացած երկիրներու մէջ հեռաձայնի մասնաւոր թիւեր կան, որոնց ծայրը քեզի մտիկ ընելու պատրաստ մարդիկ կան, անշուշտ այս ծառայութիւնը ծրի չէ: Դիմացի մտիկ ընող պաշտօնեան արդեօք որքա՞ն լրջութեամբ մտիկ կ'ընէ ու մէկ մէկ ալ հարցեր կու տայ, ատիկա ոչ ոք կը տեսնէ, կարելորն այն է, որ հեռախօսը բաց կը մնայ, մինչեւ որ դուն վերջացնես շատախօսութիւնդ ու պարպուիս: (Մէջ մը պատկերացուցեք, ինչ դաժան գործ է, օրը ութը ժամ նստիր ու չճանչցած մարդոց պատճառով զխացաւանքին ենթարկուիր):

Ընտանիքի հետ ապրող տարեցներուն վիճակը աւելի բարուք չէ, քանի որ անոնց խօսածը ոչ ոք լսելու տրամադրութիւն ու ժամանակ ունի, յատկապէս երիտասարդները:

Լաւ, ուրեմն ի՞նչ է լուծումը, արհամարհել մեծերն ու ձգել որ վըշտանա՞ն, անտեսուած ու արհամարհուած զգան իրենք գիրքեր: Ի՞նչ ընել:

Տարիներու կուտակումով ինչքան որ փորձառութիւն եւ իմաստութիւն կ'ամբարե մէկը, նոյնքան եւ աւելի մարմնական եւ մտային նահանջի կ'ենթարկուի: Շատեր մեծ համբերութեամբ, հասկացողութեամբ եւ յարգանքով կը վարուին իրենց տարեց ծնողներուն հետ, կամ՝ ընդհանրապէս տարեցներու հետ, իսկ շատեր ալ, ճիշդ հակառակը՝ անտարբերութեամբ, արհամարհանքով եւ վիրաւորանքով կը վերբերուին:

Որքան իմաստութիւն եւ գիտակցութիւն պէտք է ունենան մարդիկ, որ իրենց ձմրան շեմին կանգնած մարդոց սիրտը չկտորեն, իրենց ժամանակէն եւ հաճոյքէն քիչ մը զրկուելով:

Յակոբ Միքայէլեան

Այս ապրումներով եւ մեր պատասխանատուներուն խրախուսիչ խօսքերով, դանդաղ բայց հաստատ քայլերով կը յառաջանայինք: Լուսարձակները հեշտացուցած էին մեր ճամբան. նուազագոյնը կարելի էր տեսնել ուղիս, խուսափիլ դուրս ցցուած քարերէն, զգուշանալ փոսերէն եւ այլ արգելքներէ: Այժմ միայն կը հասկնայինք, թէ ինչո՞ւ արշաւին սկիզբը հերթապահը արգիլած էր լուսարձակի գործածութիւնը բոլորին կողմէ, պարզապէս խնայելու մարտկոցը՝ կարելոր պահերուն օգտագործելու համար: Դարձեալ մտաբերեցինք դաւանանքին 11-րդ յօդուածը՝ «Սկաւտը տնտեսող է»: Մեր պատասխանատուները որքա՞ն հեռատես են ու շրջահայեաց: Խումբը թուլցած պարանի մը նման կ'ընթանար: Հեռուէն լսուեցաւ շան մը հաջոցը, որուն միացան ուրիշ հաջոցներ ալ: Այս կը նշանակէր, որ կ'անցնէինք բնակուած շրջանէ մը. արդեօք «վարի թա՞ղն» էինք թէ «Մանճիկեաններուն թաղը», ինչպէս կ'ըսէին քեսապցիք: Բնակարաններու լոյսեր չէին տեսներ: Մեզմէ ոմանք ծանօթ էին այդ շրջանին: Միայնակ տուները կառուցուած ըլլալով սաղարթախիտ ծառերուն մէջ, ցերեկն անգամ հազիւ կը տեսնուէին, ալ ուր մնաց գիշերը, երբ լուսինն անգամ չկար:

Վերելքը վերջացած էր, ճամբան հարթ էր, հասած էինք ժայռաշէն Գարատաշ շրջանը: Բանի մը վայրկեան ալ եւ մեր առջեւ բացուեցաւ Զեսապ «Էքիզ օլուք» գիւղի ճամբան:

Մեր ուրախութիւնը անսահման էր, ճիշդ է յոգնածութիւնն ու անքընութիւնը կը տանջէին մեզ, սակայն յաղթահարած էինք դժուարութիւնները: Խումբը երգելով մօտեցաւ ՍՕԽ-ի կազդուրման կայանին, ուր այդ տարի, առաջին անգամ ըլլալով, արծուիկները կը կատարէին իրենց բանակումը: Գիշերուան ժամը 11:00-ն էր. պատասխանատուներն ու երեք արծուիկները տակաւին չէին քնացած: Լսելով մեր երգը, բոլորը միասին դուրս եկան շէնքէն եւ հոգատար քոյրերու նման դիմաւորեցին մեզ՝ ներս հրաւիրելով բոլորս: Թէեւ շատ յոգնած էինք, բայց

կը փորձէինք մենք զմեզ առոյգ ցոյց տալ: Ե՛հ պատանիներ ու երիտասարդներ էինք վայել՝ էր մեզի փափուկ սեռին դիմաց տկար երեւալ: Արծուիկները գիտէին մեր միօրեայ արշաւին մասին. մեր ուշացումը գիրքէն շատ մտահոգած էր: Բացատրեցին թէ բանակավայր մնացողներն ալ խուճապի մատնուած էին, իսկ Յալէպէն ժամանած ընդհանուր խմբապետն ու խորհուրդի ատենապետը դիմած էին Զեսապի ոստիկանական կեդրոն, որոնք ձիաւորներ ճամբելով ի գուր մեզ փնտռած էին արշաւի առաւօտեան երթի ճամբու երկայնքին: Արծուիկ պատասխանատուները ձեռով մը կապ հաստատելով ոստիկանական կեդրոնին եւ ընդհանուր խմբապետին հետ յայտնեցին, որ խումբը հասած է կազդուրման կայան, քանի մը վայրկեան վերջ խմբապետն ու խորհուրդի ատենապետը հասան մեր մօտ: Խիստ եղբայր մըն էր մեր խմբապետը եւ կրնար շատ ծանր յանդիմանութիւն ընել արշաւի պատասխանատուին եւ օգնականներուն, սակայն կազդուրման կայանի մէջ ըլլալը, իգական սեռի ներկայութիւնը, անհանգիստ վիճակը մեր եղբօր, որ արդէն արծուիկներու խնամքով բաւական հանգստացած էր, գսպած էր անոր բարկութիւնը: «Ինչո՞ւ այսքան ուշացաք: Շատ մտահոգուած էինք, ձեզ չկրցանք գտնել»: Արշաւի պատասխանատուն բացատրեց այլ ճամբէն վերադարձի պատճառները, անհանգիստ

Խաճակ Տիպէրեան
Շաբ. 12 12

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Հանգուցեալ ԲԺԻՇԿ ԺՈՉԷՖ ՕՀԱՆԵԱՆ

Հանգուցեալի մահուան Ա. տարելիցի հոգեհանգստեան պաշտօնը պիտի կատարուի Կիրակի, 18 Մարտ 2018-ին, յաւարտ Ս. Եւ Անմահ Պատարագի, Ս. Աստուածածին եկեղեցու մէջ, Վիլլաներ - Հալէպ:

Յետ հոգեհանգստեան արարողութեան ցաւակցութիւնները պիտի ընդունուին հանգուցեալի բնակարանէն ներս:

ԱՆՁՐԵՒՆ ԿԱԹՒԼՆԵՐԸ

Տիրուկ Մարգարեան-Կարապետեան

Եթեք երկա՛ր տարիներ անցան եւ տակաւին արիւննուշտ շնագայլերը կը շարունակեն պարծենալ իրենց արիւնլուայ հարսնիքներուն հրճուանքով:

Անձրեւին կաթիլները
Անգիտակից կը տեղան,
Ի՛նչ գիտեն, թէ ո՞ր կ'իյնան,
Ի՛նչ գիտեն, թէ ո՞ր կ'երթան...
Երկինքը իր փէշերը
Թօթափելով կը քալէ,
Օձիքին փոշիները
Հո՛ւ ու հո՛ն կը շարտէ:
Անձրեւին կաթիլները
Կը կաթկթին, կը հոսին.
Կը վազեն շտապելով,
Անկաշկանդ, անյագ հեւքով...

Կարծես կարօտն աշխարհին
Իրենց լանջքին տակ սեղմած
Կ'ուզեն մոլոր, մոլեգին
Միաճուլուիլ աշխարհին:
Արձակուած են կապանքէն,
Ձուլման պատրաստ են արդէն,
Որ համբոյր տան՝ ստանան,
Յաւերժ մնան անբաժան:
Բախտը ի՛նչ է, չէ՛ն գիտեր՝
Անորոշ է, անորոշ:
Կաթիլներուն բախտն ահա,
Կա՛մ կը ժպտի, կա՛մ կու լայ:

Մեկը կ'իյնայ՝ ծարաւէն
Մեռած արտին գիրկին մէջ,
Ու արտը շունչ կը քաշէ:
«Փա՛ռք քեզ, Աստուած», կը կանչէ:
Մեկը կ'իյնայ ալ վարդին
Թերթերուն մէջ խաղալու,
Վարդին բոյրը կը ծծէ,
Կը հալի, քուն կը մտնէ:
Մեկը ծառին տերեւին
Վրայ հանգիստ մը բազմած
Կ'օրօրուի ու կը ճօճուի՝
Կը պարէ, կը հրճուի:

Երբեմն կաթիլները՝
Մանաւանդ դժբախտները,
Հո՛ւ ու հո՛ն կը գարնուին,
Անընդհատ կը հարուածուին՝
Տանիքներուն պատերուն,
Ժայռերուն ու քարերուն,
Փակուած պատուհաններուն,
Նոյնի՛սկ հովանոցներուն...
Հարուածներուն ցաւերը
Վիա՛, իսկոյն կը մոռնան
Ու առանց քէն պահելու
Անոխակալ կը քալեն,
Տեղ մը գիրար կը գտնեն,
Ձեռք-ձեռքի պիտը կը բռնեն,
Ու գլխահակ կը հոսին՝
Աչքերէն կը կորուսին:

Տեղին իյնան՝ կ'օրհնուին,
Իսկ անտեղի՛ կ'անհծուին:
Անժամ տեղան՝ կը քանդեն,
Ժամանակին՝ կը տիրեն:
Մեղմիկ տեղան կը մաքրեն,
Ուժգին տեղան կ'աղտոտեն:
Արեւին հետ՝ սեր կ'երգեն,
Ծիածաններ կը հիւսեն,
Իսկ թէ ըլլան մոլեգին՝,
Կատղած տեղան՝ ահագին՝,
Ձրհեղեղներ կը հանեն,
Շէն քաղաքներ կ'աւերեն:

Կաթիլներ կան կեանք կու տան,

Կաթիլներ՝ կեանք կը խլեն,
Կաթիլներ՝ սիրտ կը լուան,
Կաթիլներ՝ սիրտ կ'արիւնեն:
Դեռ կան ահե՛ղ կաթիլներ,
Որոնք քարսիրտ են դարձեր,
Կարկուտ եղած կը շտապեն,
Սիրտ ծակելու պատրաստ են:
Ծե՛ծ, հարուած, գա՛ն ու ապտա՛կ,
Ոսկորդ կը փորփորեն,
Խածոտած ու հիւժուած գանկ՝
Հոգիդ անգամ կը կորզեն:

Կան կարկամած կաթիլներ,
Անկարելի՛ց, անբարո՛յ,
Անգութքով կարծրացած,
Յանդո՛ւզն, ժպի՛րի դարձած,
Գլխուդ կրակ կը ցանեն՝
Դրախտդ դժոխք կ'ընեն:
Հուրին մէջը կը խայտան
Օրէ՛-օր կը շնանան,
Կը յօշոտեն, կը խզտեն,
Ոտքի ե՛ս, քեզ կը զգտեն,
Սիրտդ տեղէն կը հանեն
Ախորժակով կը լափեն:

Յա՛ւ ու վերքե՛ր դժնդակ,
Մո՛րճ ու կացի՛ն, սո՛ւր դանակ,
Մահահոտ տեսարաններ,
Ամէն կողմ արեան շիթե՛ր:
Շնագայլի հարսնիքներ,
Արեան բոսո՛ր հեղեղներ
Ու հեղձամահ մարդկութիւն,
Աշխարհը՝ քար լռութիւն:
Առեւանգը՝ օրհնեալ,
Պղծութիւնը՝ սրբացեալ,
Սպաննութիւնը՝ սիրա՛նք,
Անպատուութիւնը՝ պարծա՛նք,
Լրբութիւնը՝ շա՛ն պատիւ,
Իսկ շորթը՛ն՝ քայլ ազնիւ:

Անձրեւին կաթիլները,
Անարգ, անպիտանները՝
Անգոյն էին, թափանցիկ,
Կ'ըլլան սեւ, սարսեցուցիչ
Արիւնածուծ տգրուկներ՝
Ողնածուծեր կը լափեն,
Կու գան՝ կեանքեր կը խլեն,
Բերրի բերքեր կը սպառեն:
Կանաչ էր կեանքը բարի,
Արեւոտ, առանց մեզի,
Այժմ կ'ըլլայ գարշելի,
Ժանտահոտ ու խողկալի:
Ո՞ր էն, ո՞ր էն ամէնքը,
Ո՞ր մնաց մեր վառ կեանքը...
Ո՛չ տուն եւ ո՛չ ցանկապատ,
Ո՛չ դուռ, ո՛չ իսկ պատուհան,
Ո՛չ ծառ մնաց ծաղկալի,
Ո՛չ թռչնակ, ո՛չ կենդանի:
Ո՛չ գաւազ, ո՛չ ալ թռնիկ...
Հերի՛ք, երկի՛նք, ալ բա՛ւ է,
Այսքանն ալ ցաւ ու մահ է.
Կա՛մ փէշերդ հաւաքե՛,
Օձիքդ մաքուր պահե՛,
Կա՛մ ալ հիմա փո՛ւլ եկուր
Ու բոլորս հո՛ւ թաղէ:

Վիա՛, դարձեա՛լ կը տեղա՛ն,
Կաթիլներով՝ կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ...
Տե՛ս, ահա՛, կը թափթփին,

Ծիծաղախիտ՝ կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ...
Ամէն վայրկեան, ակնթա՛րթ
Կը գոռոռան՝ կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ,
Ամէնուրե՛ք, ամէն ժա՛մ՝
Կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ՝ գնա՛, գա՛մ...
Մոռցիր կեանքդ մեղրահա՛մ,
Կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ՝ գնա՛, գա՛մ...
Կեանքդ կ'ընեն դառնահա՛մ՝
Կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ-կա՛թ՝ գնա՛, գա՛մ...
Տարիներո՛վ անհամա՛ր
Կը խլեն, չէ՛ն յագենար:
Գլուխ մնա՛ց, ա՛ռ, փախի՛ր...
Փախի՛ր, բայց ո՞ր, մինչեւ ո՞ր...
Հոս մէ՛կ անգամ կը փլիս,
Հեռուն՝ օրն հարի՛ւր անգամ...
Հոս մէ՛կ անգամ կը մեռնիս,
Հեռուն՝ օրն հազա՛ր անգամ...
Հոս մէ՛կ անգամ կը թաղուիս,
Հեռուն՝ անթաղ կը կոտտա՛ս:

Է՛հ, երկի՛նքն է մեղաւոր,
Թե՛ կաթիլն է ահաւոր,
Կամ թէ անձրեւներ մղող
Փուճ աշխա՛րհը՝ սայթաքող:
Ա՛խ, երկինքը մեղք չունի՛,
Մեր աշխարհն է մեղաւոր:
Երկինքը յանցանք չունի՛,
Մեր աշխա՛րհն է յանցաւոր:

Մեր աշխարհը խելագա՛ր,
Երկինքը՝ խեղճ ու անճար.
Մեր աշխարհը անարդա՛ր,
Կաթիլնե՛ր, դուք գտե՛ք ճար:

Թե՛ աշխարհն է յանցաւոր,
Մենք թող չըլլա՛նք մեղաւոր...
Թե՛ աշխարհն է խելագար,
Գոնէ մենք չըլլա՛նք խելառ...
Թե՛ աշխարհն է անարդար,
Գոնէ մե՛նք ըլլանք արդար
Ու կաշմբուռն, խօլ հեւքով,
Անառի՛կ կաթիլներով
Կոտրե՛նք ծիլը գրոհին,
Սպաննե՛նք սաղմը չարին...
Ո՛չ այս, ո՛չ այն պարսաւենք՝
Պիղծն ու լկտին հարուածե՛նք:
Անցեալի կեանքն անցկալի
Ու վառ արեւն ե՛տ բերենք,
Խխում ծիածան մանենք՝
Արդարութի՛ւն աւետենք.
Օրհնութի՛ւն տանք երկինքին,
Բի՛ւր անամա՛կ օրեր ցանենք.
Մեր սերմանենք աշխարհին,
Որ խաղաղութի՛ւն հնձենք,
Բիւր օրհնութի՛ւն հաւաքենք,
Լո՛յս արդարութի՛ւն քաղենք:

ՈՒՖԱՅԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
Միով Կը Հրաւիրէ իր ԱՆՂԱՄՆԵՐՆ ՈՒ ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐԸ

ՃԱՆԿԵՐՈՅԹԻ
(ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՏՕՆԻՆ ԱՌԻԹՈՎ)

Կիրակի, 25 Մարտ 2018-ի
կէսօրուան ժամը 2:00-էն սկսեալ,
Ա.Մ.Ժ.Տան «ԱՆԻ» ճաշարահէն ներս:

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել 0932 757552 - 0944 843984

ՍՕ ԽԱԶԻ ԵՐԶ. ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՅԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲ

Կազմակերպութեամբ
ՍՕ Խաչի Ձեռարուեստի Յանձնախումբին

ՁԵՌԱԳՈՐԾՆԵՐՈՒ ԴԱՍԸՆԹԱՑՔՆԵՐ
(Լասէի, ասեղնագործութեան, ուրֆայի, վանի, կարպետի, նորվեկեանի, մաքուկի, բուրդի, եւ տանդէլ պրութիւնի)

Դասընթացքները տեղի պիտի ունենան առաւօտուն «Լ. Ծանթ» սրահէն ներս: Արձանագրութեան համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն.- 4641884 - 0944-641258:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ
Հանգուցեալ
ԵՂԻՍԱԲԷԹ ԴԱԻԻԹԵԱՆ
(Ծնեալ՝ ՄԻՆԱՍԵԱՆ)

Հանգուցեալի մահուան Ա. տարելիցի հոգեհանգստեան պաշտօնը պիտի կատարուի Կիրակի, 18 Մարտ 2018-ին, յաւարտ Ս. եւ Անմահ Պատարագի, Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ, Վիլլաներ - 3ալեայ:

Յետ հոգեհանգստեան արարողութեան ցաւակցութիւնները պիտի ընդունուին եկեղեցւոյ ներքնասրահէն ներս:

ՀԱՐՑԱԶԳՐՈՅՑ ԵՍ, ԻՆՇՒ ԶԵՏ...

Գնահիկ Արուշեան

Կեանքը՝ անըմբռնելի իրադարձություններու քառս մըն է, ուր անլուծելի վախճան կը գտնեն բազմաթիւ իրողութիւններ, անհաղորդ հարցեր, մարդկային հասկացողութիւնը գերադասող երեւոյթներ, ողջ գոյութեան, սովորական ընթացքը խախտող խոչընդոտներ, տաժանակիր դժուարութիւններ, որոնք կը վրդովեն՝ բարբախուն սրտերուն զգացական տրոփը ու հոգիները կը սարսռան, մերթ կը լռեն...:

Ստոյգ կը խրախուսեմ, որ բնատուր կարողութեամբ օժտուած ամեն անհատ, երբ կրցած է նուիրուածութեամբ արժեւորել՝ Բարձրեային իրեն պարգեւած շնորհները, կրնայ կատարել՝ իր սեփական խոստովանանքը, նախ երկնաւոր հօր, ապա իր անձին, վերատեսութեան ենթարկելով՝ իր տուածին արժէքը, ծաւալը, կշիռը եւ վայելել՝ տուողի իր անզուսպ հոգին պարուրող, անոր հնչել արձագանգը:

Մեր կատարած խոստովանանքը մեր անձին շատ անելի ծանրակշիռ հանգամանք կը ներկայացնէ, քան Երկնաւոր Զօր յայտնած՝ մեր խոստովանանքը, որովհետեւ Աստուած՝ գթասիրտ եւ Ողորմած Զայր է, գիտակցօրէն կ'անդրադառնայ մեր մարդկային կազմուածքին եւ կը ներք մեզի, երբ երկիրազուրկեամբ աղաչելով եւ պաղատելով իրմէ ներում կը խնդրենք...:

Ամենէն անհրաժեշտ խոստովանանքը՝ մեր անհատականն է, երբ երկար որոնումներէ ետք, չենք կրցած յայտնաբերել՝ նախախնամութեան կողմէ մեզի տրուած շնորհներու առաջնահերթութիւնը, անտեսած ենք, նուիրուածութեամբ տալու առաքինութիւնը՝ մեր կեանքի գանազան մարգարէն ներս, դառնալով ժխտական ու անհաղորդ ներկայութիւն՝ մանաւանդ մեր նախատեսած գործին եւ ասպարեզին նկատմամբ: Երբ մեր անցողական կեանքի կենսունակ եւ համրուած օրերը նուիրուած ենք՝ ունայնութեան գոհասեղանին, այլեւս ժամանակավրէպ եւ անիմաստ կը համարուին խոստովանանքն ու զոջումը: Կեանքի մըշտատեւ պատերազմը՝ մեր եւ մեր հոգիին միջեւ տեղի ունեցող լուռ մղձաւանջն է, որ կը հիւծէ մեր ներաշխարհը, ուր անչէջ կը միայն՝ ծախողութեան անմար խարոյկը...:

Սխալիւր՝ մարդկային յատկանիշ է, իսկ չարբագրելն ու անտեսելը՝ աններելի յանցագործութիւն: Խոհեմ մարդիկ, իրենց ապրած կեանքի սխալներուն եւ փորձութիւններուն ընդմէջէն փորձառութիւններ քաղելով, ձեռնարկած են իրենց նոր կեանքի՝ յաղթական եւ արդիւնաւետ երթին:

Զա՛րկ է ընդունիլ, որ կատարելութիւնը՝ միայն Երկնաւոր Զօր անկրկնելի առանձնայատկութիւնն է, ողջ տիեզերական գոյութեան: Ամենակարող Զօր ներշնչանքով միայն կ'իրագործուին՝ աշխարհիկ կեանքի բոլոր ստեղծագործութիւնները, արուեստը պայծառացող գլուխ-գործոցները եւ մարդկային կեանքի բարօրութեան սատարող՝ բոլոր գիւտերը:

Կեանքի արգասաբեր ընթացքը պահպանելու միակ միջոցը՝ երկնաւոր Զօր մեզի շնորհած պարգեւներէ

րու ճիշդ ընտրութիւնն ու անոր հանդէպ ունեցած մեր նուիրուածութիւնն է՝ մարդասիրական, ընկերասիրական, ազգասիրական եւ հայրենասիրական ոլորտներէ ներս:

Բարձրեային մեզի պարգեւած շնորհները, ընդհանրապէս մեզի կը համսին՝ ժառանգական տուեալներով, մեր պապերու եւ ծնողներու միջոցաւ ու կը դառնան մեր սեփական նախասիրութիւններն ու բնատուր ձիրքերը, նաեւ կը դառնան մեր կեանքի յաւերժական երգն ու Սաղմոսը...:

Թաքուն ձգտումներուս՝ ճանաչողական համոզումով, իմ ցնծագին գոհունակութիւնս կը յայտնեմ Երկնաւոր Զօր, որովհետեւ իր կողմէ ինձի սահմանուած՝ համրուած օրերու ճակատագիրը գրեթէ վիճակուեցաւ՝ վեհ առաքելութեան:

Համրուած օրերու սրտաբուխ նուիրումը, կը համարուի կեանքի նուիրումներէն ամենէն թանկը, որովհետեւ համրուած օրերը անփոխարինելի են եւ վաղանցուկ... անյայտ, անշշուկ եւ անվերադարձ կ'անհետանան մշուշի նման...:

Այժմ ես, որպէս բազմամեայ հայրենաւանդ ուսուցչուհի՝ Ազգ. Զայկազեան Վարժարանի, Աղջկանց բաժնի, իմ սեփական խոստովանանքս կը ներկայացնեմ՝ ես ինձի հետ կատարելիք հարցազրոյցով...:

- Ի՞նչ կը զգաս՝ վաստակաշատ գործունեութեանդ ւարտին:

- Զոգ եպարար ապրումներով կը ներկայացնեմ, տեսլապաշտ եւ ուսումնաստե՛նջ ծառայասիրութեանս ոգին բացայայտող՝ խորիմաստ պատկերասրահը, որուն նշանաբանը, հայ սերունդներու գոյատեւման եւ հայեցի կրթութեան՝ տեսլականն է, այսինքն՝ յաղթական երթ՝ դէպի պայծառ ապագայ...:

- Ի՞նչ նախասիրութիւններու ներշնչումով ձեռնարկած ես՝ պատկերներու ընտրութեան եւ ներկայացման:

- Երկու հիմնական սկզբունքներ կ'ամբողջացնեն, պատկերասրահի ցուցադրուած պատկերներու՝ խորքն ու իմաստաւորումը: Առաջին բաժինը իր անախապաշտ բնոյթով, կը ձգտի վերադառնալ դէպի անցեալ, սորվիլ պատմութիւնը եւ ճանչնալ, դարերու խորքէն ծնունդ առած, անվիատ ժողովուրդի մը՝ հոգեւոր եւ մտաւոր ժառանգութիւնը պահպանող ու հարստացնող՝ անմահ նուիրեալները, որոնք իրենց խորհրդաւոր գոյութեամբ կը նպաստեն՝ պատկերասրահի որակաւորման եւ իմաստաւորման:

Պատկերասրահի ճիշդ ճակտին կը հանգչի՝ հայերէն Այբուբենի Արարիչին, Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի սրբանկարը, որ վեհօրէն կը նախագահէ՝ պատկերասրահի հանդիսաւոր ցուցահանդէսին: Մերձակայ պատկերով մը կը ներկայանայ Աստուածածին Մարիամը, գիրկն առած՝ Յիսուս Մանուկը, որպէս Աստուա-

ծային Անարատ Մայրութեան խորհրդանիշ: Կոմիտասի պատկերը միշտ կը վայելէ մտերմութիւնը՝ Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի: Կոմիտաս՝ հայ երգի Մաշտոցը, երկիրազուրկեամբ աչքերը սեւեռած՝ Խաչեալ Յիսուսի պատկերին, Իր Պատարագով կը խոնարհի, երկնաւոր Զօր Միածինին՝ Աստուածային գոհաբերութեան առջեւ. «Տեր Ողորմեա՛...»:

Յաջողաբար, պատկերներով կեանքի կը կոչուին՝ Նարեկացին, Շնորհալին, որպէս հանճարեղ, ստեղծագործ եւ հրաշագործ սուրբեր: Յարակից պատկերով մը կը վերապրի՝ Խրիմեան Զայրիկը, իր Երկաթ Շերտիկով եւ հայ ազատագրական պայքարը կազմակերպող, նուիրեալ կրօնականի՝ ազատատենչ իր հոգիով: Կրօնական պատմիչի վեմ շուրջ կը պատկերուին՝ Մովսէս Խորենացին ու Եղիշէն, իբրեւ Զայրց Պատմութեան, անմահ պահպաններէն յայտնաբերուած պատկերներով հանդէս կու գան՝ «Մուսաներու Աշխարհ»ին մաս կազմող, տաղանդաւոր մտաւորականները: Սիւմանթոն «Ափ Մը Մոխիր»ի իր կարօտով, Վարուժանը՝ կարօտալի իր «Կարօտի Նամակ»ով, Մեծարեցը՝ «Զեշտագին Գիշեր»ներու խոր պաշտամունքով, Չարեցը՝ իր «Մասիս Եար»ի սիրով, Սեւակը մըշտադոյնս իր «Ալլուելի Չանգակատուն»ով...:

Փառապանծ անցեալի անմահ ոգին, որպէս յաւերժաշունչ անաղ, կը փոխանցուի ապրող հայ սերունդներուն, պատկերասրահի երկրորդ հանգրուանի՝ պատկերներու ցուցադրութեամբ:

Զոն, կարօտով եւ հպարտանքով կը ցուցադրուին, անցեալի սերունդները յիշատակող՝ թանկարժէք պատկերներ, որոնք խորխոսօրէն հաստատուած՝ պատկերասրահի ամրակուռ որմերուն վրայ, տիպար հայրորդի գիտակցութեամբ՝ կը վկայեն հայ ապրող սերունդներու շարունակական երթը եւ իրենց մտերմիկ գոյութեամբ՝ հայ ժողովուրդի լինելութիւնը կը խորհրդանշեն:

Չանագան պատկերներով կեանք եւ շունչ կը ստանան՝ աշակերտներու հարազատ աշխարհը ցուցաբերող գանազան դէպքեր, հանճելի անակնկալներ, յիշատակելի օրեր, օծուն՝ այդ օրերու յատուկ խիղճով ու ծիծաղով, ուսումնական կեանքի բարեբեր եւ կենսունակ օրեր, պայծառ գալիքի յուսալից օրեր...:

Մասնայատուկ քաջալերանք եւ լուրջ հոգատարութիւն կը թելադրեն մանաւանդ՝ բնատուր ձիրքերով օժտուած, նաեւ մտային ու հոգեկան հարցեր տառապող մանուկները: Բոլորն ալ սիրելի են՝ իրենց առանձ-

նայատկութիւններով եւ թերութիւններով: Անհրաժեշտ է մայրօրէն վարուիլ անոնց հետ, ներողամիտ ու համբերատար ըլլալ մասնաւորաբար՝ թերած մանուկներու նկատմամբ եւ ջանալ խղճմտօրէն լուծել, անոնց ուսումնական եւ հոգեկան հարցերը՝ մանկավարժական նոր միջոցառումներով: Տաքուն գուրգուրանքի եւ անսակարկ հոգածութեան կը կարօտին՝ հայ ազգի բոլոր գաւաակները, որովհետեւ մեր գաւաակներն են:

Ցուցադրուած պատկերներէն մեկը՝ առաւօտեան աղօթքի պահը կը ներկայացնէ: Դպրոցի լրիւ աշակերտութիւնը՝ իր կարգապահ շարքերով, խոր լռութեան մէջ կ'աղօթէ «Առաւօտ Լուստ», Սուրիոյ դրօշակի հովանիին ներքեւ:

Աղօթքին շնորհած խաղաղութիւնը կը վրդովի՝ աղմկալի գրօսանքի պատկերով: Զուժկու եւ արագավազ վեցերորդ կարգի տղաքը՝ իրենց խօլ խոյանքներով կը վազեն, գետին գլորելով առաջին կարգի մատղաշ մանուկները, հա՛րկ է օգնութեան հասնիլ: Չբօսանքի պատկերը կ'ամբողջնայ, երկու կուռագան եղբայրներու՝ մշտատեւ ճակատամարտով: Անոնք վայրագ գռռներով գիրար գետին տապալելով, կարծես կը ձգտին կռիվամարտի ախոյեաններ դառնալ:

Տարբեր պատկերով՝ ուշագրաւ ներկայութիւն կը դառնան, շարադրելու շնորհք ունեցող՝ ուսումնասեր քոյրն ու եղբայրը: Պարտաճանաչ քոյրը՝ գրաւոր կը ներկայացնէ շարադրութիւնը, իսկ եղբայրը՝ անգիր, գրելը չսիրելուն պատճառով, ան գլուխը կախած գրասեղանին վրայ, չգրածը կարդալ ձեւացնողի ճիգով՝ կ'արտասանէ տրուած նիւթը, թաքցնելու համար չգրողի իր թերացումը, անգիտակցօրէն յայտարարելով՝ շարադրողի իր առանձնայատկութիւնը: Ան կը շարունակէ արտասանել՝ բարձրաձայն եւ ինքնավստահ, ենթադրելով, որ ուսուցչուհին չի նկատեր:

Աշակերտական գրասեղանները՝ իրենց հետ բաժնեկցող ուսուցչուհին, ինչպէ՛ս կրնայ չճանչնալ աշակերտական աշխարհը եւ ընտելանալ անոր տղայական չարութիւններուն, անտեսելով գրասեղաններու տոնին թաքնուած՝ գաղտնի ոյժն ու անոր խանգարող բնոյթը:

Յատկանշական պատկերով մը, Խաչիկ Արարատեանի ուշադրութեան ու հոգածութեան կը յանձնուի՝ Գ. կարգի աշակերտ, Նարեկ Ղազարեանը, որ նոյնիսկ առաջին դասարանի օրերէն, տարբեր սեր է

Աշակերտական Անկիւն

ՍՊԱՍՈՒՄ

Արփի Գեղեղեան

Կեանքի ամենաերկարաձգողն է սպասումը, որովհետեւ շա՛տ պիտի համբերես մինչեւ այդ սպասուած պահը գայ:

Կան աշխարհի վրայ, տարբեր տեսակի սպասումներ: Կան, գործի սպասում, սիրոյ սպասում, այլ տեսակի սպասումներ, սակայն ամենահաճելին երազիդ սպասումն է: Այդ երազը որուն համար կեանքը կ'ապրիս, յոյսով մը, որ օր մը կրնայ իրականանալ:

Շատ մը երազներ ունիմ, որուն առաջինը Մայր Զայաստանը տեսնելն է՝ հայրենիքս ու անոր սեգ սարը՝ Արարատը, դժբախտաբար բախտը չեմ ունեցած այցելելու ու տեսնելու գայն, անոր համար ալ, այդ ալ անցաւ իմ երազներուն շարքին, սակայն այն երազը որուն համար կ'ապրիմ ու շատ կը սպասեմ անոր իրականանալը այդ ալ անարտելն է Զալէպի երկրագլխական համալսարանի ճարտարապետական ճիւղը, ու անկէ ետք ունենալ իմ յատուկ գործընկերութիւնս, որ պիտի աշխատի շինել ու նախագծել խանութներ, տուներ ու տարբեր տեսակի գործընկերութիւններ: Այդ գործընկերութիւնը որ պիտի ունենայ իւրայատուկ անուն մը բոլոր աշխարհի ծայրերուն, պիտի ունենայ իր երկրորդ ճիւղը Զայաստանի մէջ ու երրորդը Լիբանան, միւսը Ֆրանսա, Գերմանիա եւ այլ տարբեր երկրներու մէջ:

Այո՛, շատ դժուար է համբերելը այդ սպասուած պահուան, սակայն այդ սպասումն էտք իրականացած տեսնել երազդ շատ հաճելի պիտի ըլլայ չէ՞:

Թ. Կարգ
Ազգ. Զարէն Եփփէ Ծննդարան

ԻՄ ԶԱԼԷՊ

Շէիք Փիլանդեան

Զալէպ, իմ Զալէպ,
Ի՛նչ անուշ ես դուն,
Գոյն ես ու արեւ:
Զասար օգնութեան
Մեծին, պզտիկին,
Արիւնդ տուիր,
Որ հայը ապրի,
Իմ սիրուն Զալէպ:
Մութը պատեց քեզ,
Դուն եղար տխուր,
Վերքը կապեցիր,
Թէւ վիրաւոր՝
Ոտքի կանգնեցար,
Ու պիտի ապրիս,
Միշտ քաջ ու հզօր:

Շ. Կարգ
Քեսապի Ազգ. Ուսումնասիրաց Միացեալ Ծննդարան

ԿԱՐՕՏԻ ԱՐՑՈՒՆՔՆԵՐ

Լիսի Միլսահեան

Մանկութեանս կը սիրէի մօրս աչքերը: Երկնքի շինչ կապոյտով, ծովու խոր կանաչով, արցունքակալած աչքերը, գարնանային առաւօտեան մամուռի վրայ իջած ցօղի թրթռանքով պարուրուած իր նայուածքը: Ամէն անգամ որ գրկէր գիս. «Մամա՛, այտերդ թա՛ց են», կ'ըսէի: Կը ժպտէր հրեշտակի նման քաղցր, մազերս կը շոյէր. կը բռնէի իր ձեռքերը ու աչքերունս կը տանէի: Աչքերս գոց կ'ուզէի տեսնել դէմքը:

Այնքան շատ կը սիրէի մօրս արցունքակալած գեղեցիկ, թաւշապատ աչքերը:

Ան ցեղասպանութեան ահռելի օրերուն կորսնցուցած էր հայրը, մայրը եւ չորս եղբայրները: Զոյրը, իմաստուն կին մը ըլլալով, զինք լոգցուցած էր յարդի եռացած դեղնաւուն ջուրով ու ընտանիքին ոսկիները մարմնին վրայ փաթթելով պառկեցուցած էր զինք սայլակի վրայ ու միացած Զալէպ տարագրուող իր ազակիցներուն: Միշտ կրկնելով... «Փոխանցիկ հիւանդութիւն ունի, անդին գացէ՛ք... Փոխանցիկ է՛... Փոխանցիկ է՛...»: ու այդպէս հասած էին Զալէպ:

Մօրս աչքերը միշտ կը փայլէին կարօտի արցունքով... մանկութեանս շատ սրբեցի թաց այտերն իր... Զիմա՞... Մօրս կարօտի արցունքները լծացած է իմ աչքերուն մէջ ու այրող կարօտն իր կ'այրէ իմ հոգին: Թուրքին գործադրած ցեղասպանութեան մահասարսուռ ջարդէն ետք, մահուընէ ա՛լ անդին, հայը յարութիւն առաւ... ծլաւ, ծաղկեցաւ զինք հիւրընկալող Սուրիոյ հողին վրայ... Եւ այդ հիւրընկալ հողին վրայ ես՝ երկրորդ սերունդի ներկայացուցիչ մը ըլլալով, ապրեցայ ուրախ մանկութիւն, ուրախ պատանութիւն, ստացայ գերագանց ուսում, ունեցայ ընտանեկան ուրախ, հայաբոյր, երջանիկ կեանք: Զիմա՞... Իմ գաւազն հօրենական իր բոյնէն հեռու, անստոյգ ապագայի հեռանկարով խոշտանգուած, իւր գաւակին կարօտով այրող սրտով, ինկած է անորոշութեան ահեղ յորձանուտին մէջ: Զոգին կ'այրի այրո՞ղ կարօտի արցունքներով, մօտիկ անցեալի սերնդակից իր ընկերներու լուսաշող կեանքի վերոյիշումով, իր ծննդավայրին փլուզումով:

Մօրս կարօտի արցունքները... թո՛ղ ինձ մնա՛ն, որպէս ժառանգ: Չաւա՛կս, թող գերծ մնայ կարօտի այրո՞ղ արցունքներէն: Երջանկութեան արցունքները թո՛ղ փայլին իր ծով աչքերուն խորը:

Զալէպ կը լուսաւորուի կրկին... կրկին կու գան երազային Զալէպի երա՛զ օրերը:

Մեր նոր սերունդները կը շարունակեն ծլիլ, ծաղկիլ Զալէպի լուսաշող արեւուն ներքոյ:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Քիլեճեան ընտանիքը շնորհակալութիւն կը յայտնէ բոլոր անոնց, որոնք անձամբ, ծաղկեպսակով, նուիրատուութեամբ կամ հեռաձայնով մասնակից դարձան իրենց հարազատին՝

ՀԱՆԳՈՒՅԵԱԼ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՔԻԼԵՃԵԱՆԻ

մահուան սուգին:

Զանգուցեալի քառասունքի հոգեհանգստեան պաշտօնը պիտի կատարուի Կիրակի, 18 Մարտ 2018-ին, յաւարտ Ս. Եւ Անմահ Պատարագի, Ս. Աստուածածին եկեղեցոյ մէջ, Վիլլաներ - Զալէպ:

Յետ հոգեհանգստեան արարողութեան ցաւակցութիւնները պիտի ընդունուին եկեղեցոյ ներքնասրահէն ներս:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Վարդապետեան ընտանիքը շնորհակալութիւն կը յայտնէ բոլոր անոնց, որոնք անձամբ, ծաղկեպսակով, նուիրատուութեամբ կամ հեռաձայնով մասնակից դարձան իրենց հարազատին՝

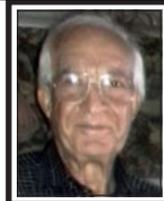
ՀԱՆԳՈՒՅԵԱԼ

ԿԱՐԱՊԵՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԱՆԻ

մահուան սուգին:

Զանգուցեալի քառասունքի հոգեհանգստեան պաշտօնը պիտի կատարուի Կիրակի, 18 Մարտ 2018-ին, յաւարտ Ս. Եւ Անմահ Պատարագի, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցոյ մէջ, Նոր Գիւղ - Զալէպ:

Յետ հոգեհանգստեան արարողութեան ցաւակցութիւնները պիտի ընդունուին եկեղեցոյ ներքնասրահէն ներս:

Կրթասիրտ Ա. ՉԵՄԵՐՃԵԱՆ Երկր. Վարժարանի Ծնողաց Յանձնախումբի ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՄԲ՝ ՑՈՒՑԱՀԱՆՈՒԵՄ ԵՒ ԽԱՂԵՐ

Բարձր հովանավորությամբ եւ ներկայությամբ Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ Գերշ. Ս. Շահան Ս. Արք. Սարգիսեանի, կազ-

Յանձնախումբը եւ Վարժարանի աշակերտները, հայկական ասանդուլներուն համաձայն՝ հայկական լաւաշով, աղով, նուռով, հայ-

մայերայութեամբ՝ Կրթասիրաց Ա. Չեմպերճեան Երկր. Վարժարանի Ծնողաց Յանձնախումբին Ուրբաթ, 2 Մարտ 2018-ին, կէսօրէ ետք ժամը 4:00-ին տեղի ունեցաւ ասանդա-

կական գինիով եւ հայկական տարազներով դիմաւորեցին Առաջնորդ Սրբազան Հօր, Մեծարգոյ Հիւսապտոսին եւ վարժարանի տնօրէնին: Կրթասիրաց «Յարութիւնեան»

կան «ցուցահանդէս-խաղեր» ու պաշտօնական բացումը, Ա. Աստուածածին եկեղեցւոյ ներքնասրահին մէջ: Բացման հանդիսութեան ներկայ էին Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, ՀՀ Հայկաի Գլխաւոր Հիւսապտոս Մեծարգոյ Արմեն Սարգիսեանը, Կրթասիրաց Մշկթ. Միութեան Խնամակալութիւնը, Կրթա-

Մանկապարտեզի ծաղիկ դասարանի փոքրիկները հայկական պարով եւ հայրենասիրական երգերով մուտք գործեցին սրահ: Գեղարուեստական յայտագիրով հանդէս եկաւ մանկական երգերու մեկնաբան՝ Սունան եւ իր երաժշտական խումբը, որոնք հայերէն ազգային երգերով ճոխացուցին մթնոլորտը: Բեմին

սիրաց Ա. Չեմպերճեան Երկր. Վարժարանի Հոգաբարձութիւնը, Վարժարանի Տնօրէն՝ Երկր. Անդրանիկ Պողոսեանը, Մանկապարտեզ պանուհի՝ Տիկ. Մարգարիտ Շամիլեանը, ուսուցչական եւ վարչական կազմերը, հրաւիրեալներ ու ձեռնարկը քաջալերող բազմութիւնը:

վրայ եռագոյնի ծածանումն ու հայերէն հոգեհարազատ երգերը ամենէն գեղեցիկ արտայայտութիւնն էր հայկական կրթօճախի մէջ հասակ առած աշակերտներուն:

Բացման խօսք ներկայացուց Ծնողաց Յանձնախումբի ատենապետուհի՝ Բժշկի. Թամար Բարսեղեան-Սարգիս: Ան յայտնեց, թէ ասանդական դարձած սոյն ձեռնարկին հիմնական նպատակն է վար-

Նկատի ունենալով, որ այս տարի կը գուգադիսի Հայաստանի անկախութեան 100-ամեակին, սրահի մուտքին Կրթասիրաց Ա. Չեմպերճեան Երկր. Վարժարանի Ծնողաց

ՀԱՅ ԿԻՆԸ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐԻՆԱԿ

Մարիանա Պերթիզեան - Ղազարեան

Մարտ 8-ը ամբողջ աշխարհը կը հրաւիրէ կինը ընդունիլ այնպէս, ինչպէս որ է ան՝ իբրեւ մայրութեան հրաշալիք, իբրեւ կեանքի աղբիւր, իբրեւ ինքզինք իրագործելու կոչուած առաքելուհի, ստեղծարար ներկայութիւն:

ՇԱՀԱՆ ԴՈՒՍՏ

Մարտ Ուրբ. որպէս կնոջ միջազգային օր, առաջին անգամ ըլլալով՝ Նշուած է 28 Փետրուար 1909-ին, հետագային՝ 8 Մարտին:

Այս տօնը, աշխարհի չորս ծագերուն կը յիշատակուի խորհրդողանշական ցոյցերով, տօնակատարութիւններով, խորհրդատողութեամբ՝ փառաբանելու համար կնոջ ձեռք բերած նուաճումները, տնտեսական, քաղաքական, մշակութային եւ ընկերային մարգերէն ներս, նաեւ պահանջելու կնոջ խլուած իրաւունքները եւ բարելաւելու աշխարհի բոլոր կիներուն՝ մանաւանդ իրաւագրկուածներուն՝ վիճակը: 8 Մարտը կարգ մը երկիրներու մէջ կորսնցուցած է իր իմաստը եւ միաձուլուած է Մայրերու Օրուն կամ սիրահարներու օրուն հետ: Այս օրը մեծ շուքով կը յիշատակուի Խորհրդային Միութեան մէջ: Հայաստանի մէջ, Խորհրդային Միութեան փլուզումէն ետք, այս տօնակատարութիւններուն կողքին, 7 Ապրիլին սկսաւ յիշատակուիլ նաեւ Մայրութեան եւ Գեղեցկութեան Տօնը: Ներկայիս, Հայաստանի մէջ, այս տօնը ամբողջ ամիս մը կը յիշատակեն՝ 8 Մարտէն մինչեւ 7 Ապրիլ, իբրեւ Կանանց Տօն:

ՌՎ Ե ԿԻՆԸ

Կնոջ մէջ հզօր ներուժ կայ, կինը երբ այդ ոյժը բարի բաներու վրայ կեդրոնացնէ, իր իմաստութեամբ, քաղցրութեամբ, ճկունութեամբ եւ հեզութեամբ շատ բաներ կրնայ ընել կամ փոխել: Կրնայ նուաճել անյաղթահարելի դժուարութիւններ:

Նոր կտակարանին մէջ կինը Աստուծոյ շնորհքին կ'արժանանայ, Աստուծոյ որդին կը մարդեղանայ կնոջ ճամբով: Այս իրողութիւնը մեծ յեղաշրջում մըն էր արական սեռի գերիշխանութեան տակ գտնուող կնոջ համար: Կինը ներկայութիւն կը դառնայ ոչ միայն Զրիստոսի առակներուն, հրաշքներուն, ուսուցումներուն մէջ, այլեւ փրկագործական խորհուրդին մաս կը կազմէ՝ Սուրբ Մարիամ Աստուածածինին միջոցով, որպէս տիպար կին եւ օրինակելի մայր:

Քրիստոս եւ առաքեալները կը մերժեն հրեաներու, յոյներու ու հռոմեացիներու մօտ ընդունուած այդ մարդուն գերակայութիւնը կնոջ վրայ, շեշտելով այդ եւ կնոջ հաւասարութիւնը:

ՀԱՅ ԿԻՆԸ

Առաջին դարերէն սկսեալ, հայ եկեղեցւոյ կեանքին ու առաքելութեան մէջ կնոջ մասնակցութիւնը

կարելոր եղած է: Ունեցած ենք յայտնի ու անյայտ բազմաթիւ նուիրեալ կիներ: Հայոց պատմութիւնը կը վկայէ կիներու մասին, որոնք կը նուիրուին բարեգործութեան եւ մանուկներու մտաւոր ու հոգեւոր դաստիարակութեան գործին, ինչպէս՝ հինգերորդ դարու Վարդանանց Հերոսամարտի կիները, որոնք բնաւ չունեցան պահանջը իրենք զիրենք այրերէն բարձր դասելու, որովհետեւ արդէն անոնք գիտակից էին իրենց դերին՝ իբրեւ մայր, կին, քոյր, իբրեւ դաստիարակ:

Հետագայ դարերուն կը տեսնենք, թէ ինչպէս Չապել թագուհի՝ Մեծն Լեւոնի միակ դուստրը, Հեթումի թագակիցը, ունեալ էր եւ 13 տարեկանէն արդէն իսկ Կիլիկիան կը կառավարէր: Սիւմայրաքաղաքին մէջ շինել տուած էր աղքատանոց եւ հիւանդանոց:

Հայ կինը նաեւ իր մասնակցութիւնը բերած է եկեղեցիներու կառուցման գործին:

Մարիամ Բագրատունի: Սիւնեաց իշխանուհին էր, այդի եւ բարեպաշտ. եկեղեցիներ եւ մենաստաններ կառուցած էր: Ան կառուցած է Սեւանայ վանքը:

Հայ կինը պատմութեան ընթացքին եղած է նաեւ արուեստասէր: 10-րդ դարուն Խոսրովանուշ թագուհին՝ Աշոտ Գ. Ողորմած թագաւորի կողակիցը, կառուցել տուած է Հաղբասի եւ Սանահինի համալսարան վանքերը, որոնք համար ծախսած է իր օժիտը: Ան ջանք չէ ինչպիսիք այդ դարեկանները վերածելու ուսման եւ գիտութեան կեդրոններու:

Հայ կինն է դարձեալ, որ մեր ազատագրական շարժումներուն ընթացքին օրինեց, ճամբայ դրաւ իր ամուսինը դէպի մարտի դաշտ՝ պաշտպանելու համար հայրենիքը, ինք եւս անոր կողքին գէնք վերցուց, երբ ելք չէր մնացած: Բազմաթիւ են հայ կին ֆետայուհիներու օրինակները:

Ռուբինեանց Հեթում սպարապետի կնոջ Չարմանուհի տիկինը մեզի հերոսութեան ցայտուն օրինակ մը կու տայ: Երբ 1363 թուականին Սիւ մայրաքաղաքը կը պաշարուի, ան իր ամուսնոյն կողքին կը կռուի եւ Ատանայի դաշտին մէջ տեղի ունեցած մարտերուն ընթացքին, իր ձեռքով կը սպաննէ մամլուք գօրավար Էօմերը: Ռուբինեանց անկումէն ետք, երբ ամուսինը դաւադրաբար կը սպաննուի, Չարմանուհի Տիկինը, իր Գեորգ գաւկինի հետ կ'ապաստանի լեռները: Հինգ տարի աստանդական կեանք վարելէ ետք, ի վերջոյ կը յաջողի 300 քաջ լեռնականներ հաւաքել իր դրօշին տակ, հերոս հայուհին կը յարձակի թուրքերուն վրայ, իր ընթացքով ցոյց տալու հայ կնոջ հայրենասիրութեան եւ ազատատենչութեան անընկճելի ոգին:

(շարունակելի)

ՄՏԱՄԱՐԶԱՆԲ

ԽԱԶԲԱՌ (ՄՆ 240)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Հորիզոնական

- 1- Խռովիլ, յուզուիլ: Գունատ:
- 2- Հակառակ՝ առարկայ: Անձնական դերանուն: Կրկնուած ձայնաւոր-ւեր: Հակառակ՝ ծեփի համար գործածուող կիւթ:
- 3- Չարդանկար:
- 4- Սփոփանք: Առանց բայական լծորդութեան՝ տեղէն շարժել:
- 5- Հակառակ՝ տարածքի միաւոր: Հակառակ՝ արժէք:
- 6- Երբ քահանան Ս. Աւետարանը ձեռքին բեմէն կ'իջնէ, դպիրները երեք անգամ կ'երգեն. «Եղիցի անուն յայսմիտե տ մինչէ յաւիտեան»:
- 7- Հակառակ՝ 7001:
- 8- «Երեւան-Էրեբունի» երգի բառերուն հեղինակը:
- 9- Տղամարդ: Տարի:
- 10- Երաժշտական գործիք մը:
- 11- Ծննդավայր: Հակառակ՝ տառի մը անունը: Ցաւի ճիչ:
- 12- Վանայ լիճի կղզիներէն: Կոչ:

Ուղղահայեաց

- 1- Որմածերպ: Նուէր, ընծայ:
- 2- Լեցուն: Կնոջ հայրը:
- 3- Արական անուն: Նմանաձայն տառեր:
- 4- Լեզուով մը՝ այր: Թռչուններու դադար: Գոռալ:
- 5- Սրբուհի մը: Ջրհեղեղէն փրկուող սահապետը: Իգական անուն:
- 6- Խառնատառ՝ կրճատուած արական անուն: Հակառակ՝ հարիւր տա-րի:
- 7- Ցաւի ճիչ: Տարածքի միաւոր: Հակառակ՝ ցուցական դերանուն:
- 8- Հակառակ՝ առատ: 5070: Աղիքի մէջ լեցուած համեմուած միս:
- 9- Թէթել քրտնած: Հակառակ՝ ցուցական դերանուն:
- 10- Յարաբերական դերանուն: Առաջին կինը:
- 11- Տառի մը անունը: Կարմիր ծաղիկ մը:
- 12- Նշմարել:

ՎԵՐՅՈՒՇ ՄԸ...

Սկիզբ՝ էջ 7

Եղբոր պարագան, որոնք խումբին ժամանակը խլեցին: Ընդհանուր խմբապետը համոզուեցա՞ւ տրուած բացատրութիւններով, թէ ոչ՝ չէինք գիտեր: Այդ մէկը պիտի յստակա-նար յաջորդ օրուան խմբապետա-կան ժողովին ընթացքին:

ՍՕԽ-ի արծուիկներուն հիւրա-սիրութենէն ետք, խումբը, ի բաց առ-տալ մեր անհանգիստ եղբայրը, ժա-մը 12:30-ին հասաւ բանակավայր. Այնքան յոգնած էինք ու անքուն, որ գիշերագգեստներն անգամ չհագ-ուեցանք: Այդպէս՝ տարագով քնա-ցանք: Յաջորդ առաւօտ մեզ խնա-

յելու համար, արշաւի մասնակցող-ներս գանց առին մարզանքէն: Զա-նի մը օր վերջ բանակումը հասաւ աւարտին: Վերադարձանք Հալէպ:

Թէեւ յիսուն տարի անցած է այդ տարուան բանակումէն եւ պատմական միօրեայ արշաւէն, սակայն արշաւին մասնակցող երե-տուն եղբայրները, Հալէպ թէ այլուր, երբ հանդիպին իրարու, կը պատ-մեն սկաուտական բանակումներու կեանքէն, կը վերադառնան անցեալ եւ անպայման 1968-ի միօրեայ այդ արշաւին դէպքերը կը յիշեն ու կը թարմանան իրենց մէջ այդ պարու-մները, որոնք անջնջելի մնացած են իրենց մտապատկերին մէջ:

Անմոռանալի են մեր բանա-կումներուն յիշատակները:

Պատրաստեց Մարինա Զիւլքոչեան-Պողիկեան
ՍՈՒՏՈՔՈՒ (ՄՍ 240)

Տեղաւորէ՛ (1-9) թուանշանները (9x9) քառակուսիներուն մէջ այնպէս, որ իւրաքանչիւր հորիզոնական եւ ուղղահայեաց տողի մէջ, ինչպէս նաեւ (3x3) տուփիկի մէջ մէկ անգամ արձանագրուին:

	1				2			
	6		7		4		5	
			8	3				
			3		4	5	9	
3	5			1			6	2
	2	1	5	8				
6				9	1			
5		8		6			2	
		2					4	

ՊԱՅՈՒԱԾ ԲԱՌ (ՄՊ 11)

Արական հայկական անունները ջնջելով գտէ՛ք պահուած բառը: Պահուած բառը 7 տառերէ կը բաղկանայ, կը ներկայացնէ արական անուն մը, որուն իմաստն է թագաւորին առջեւէն երթալով ճամբայ պատ-րաստող:

ա	ա	կ	գ	ա	բ	ե	գ	ի	ն
ա	բ	վ	ա	հ	է	ն	օ	է	ա
ս	տ	շ	բ	շ	է	վ	չ	բ	ն
ե	ա	ա	ա	մ	ա	ա	սլ	է	դ
ւ	շ	ս	բ	կ	վ	ն	բ	ռ	բ
ա	է	ա	ե	հ	կ	ւ	թ	ա	ա
կ	ս	գ	ե	սլ	ռ	ա	ա	գ	ն
ե	յ	դ	տ	ռ	ռ	օ	բ	մ	ի
ա	ժ	սլ	ե	բ	ճ	ւ	ա	ի	կ
ն	գ	է	ռ	բ	գ	ա	հ	կ	ն

Արտաշէս, Արշակ, Շանթ, Արմէն, Սեպուհ, Նժդէհ, Պերճ, Գարեգին, Գեորգ, Սեւակ, Այգ, Անդրանիկ, Աւօ, Արա, Ռազմիկ, Դրօ, Վան, Վաչէ, Ռուբէն, Վահէ, Կարին

ԼՈՒԾՈՒՄՆԵՐ

ԽԱԶԲԱՌ (ՄՆ 239)

ՍՈՒՏՈՔՈՒ (ՄՍ 239)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	մ	ռ	ա	ւ	ի	շ	ի	ա	ն	ի	յ
2	ի	ա			ա	մ	ա	բ	ա	ս	ա
3	ա	հ			ա	հ			ա	մ	
4	հ			ա	յ	ս	ա	բ	ա		բ
5	ա	տ	բ	սլ	ա	տ	ա	կ	ա	ն	ա
6	մ	ա	բ	ա		ա	բ		բ	ս	ա
7	ն	ի		ս	օ	ս	ի		բ	ա	բ
8	ւ	տ		տ	բ	է	մ	ա	ս	յ	
9	ռ	ա		ա	բ	բ	ռ	ա		լ	
10		կ	ա	ն	ա		բ	հ	ն	ն	
11	ա		բ		բ	ա		ա	ի	ւ	ն
12	կ	ն	ւ	ս	ն	ա	ց		է	լ	բ

7	5	4	1	3	2	9	8	6
8	9	1	4	6	7	3	5	2
6	2	3	5	8	9	1	4	7
5	4	6	7	9	3	8	2	1
3	1	8	2	4	6	5	7	9
9	7	2	8	5	1	6	3	4
1	8	5	9	2	4	7	6	3
2	3	9	6	7	8	4	1	5
4	6	7	3	1	5	2	9	8

ՊԱՅՈՒԱԾ ԲԱՌ (ՄՊ 10)

Պահուած բառը՝ Սաթենիկ

ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ...

Սկիզբ՝ էջ 6

- Դաւանաբար մենք ալ Մենտո-գայի նման հայ արուեստագետի մը պէտք ունինք, որպէսզի կործանու-մէ փրկէ ու թանգարանի վերածէ Արամ Մանուկեանի Երեւանի աւե-րակ տունը, - նկատեցի իմ կարգիս:

- Ամմա՛ն, անանկ առաջարկ չբերես, հա՛, - ընդմիջեց բարեկամս ու շարունակեց. - կ'ելլեն, տան քա-րերը կը ծախեն, որպէսզի ուրիշ եր-կիր փոխադրուին ու հոն թանգա-րան շինուի...

- Մի՛ մտահոգուիր, բարե-կա՛մս, - հանգստացուցի զինք. - եթէ նման առաջարկ բերեմ իսկ, կը պա-հանջեմ, որ բնակարանը իր տեղէն չշարժեն: - Յետոյ, պահ մը մտածե-լէ ետք, աւելցուցի. - Նման առա-ջարկ յամենա՛յնդէպս չեմ բերեր. տեսա՛նք, թէ յուշարձանին առիթով ինչպիսի՛ մուկ մը ծնաւ արուեստա-գետի մը խելապատիկէն...

ԽՍՏԱԲԱՐՈՅ...

Սկիզբ՝ էջ 5

մտային կարողութիւնները հաճելի խաղերով, օգտակար վարժութիւն-ներով, հետաքրքրաշարժ հնարքնե-րով եւ դաստիարակչական նպա-տակալաց յայտագիրներով մշա-կել եւ բեղմնաւորել: Իսկ եթէ երե-խան անյաջողութեամբ բոլորէ այս հանգրուանը, անոր անդրադարձն ու ազդեցութիւնը ճակատագրա-կան կրկնայ ըլլալ մանուկի ապագայ ուսանողական կեանքին (ու մասնա-ւորաբար զգացական, ընկերային եւ հոգեկան ազդակներու առնչուած փոքրիկ ընկալման կարողութեան) վրայ, գահավիժող ընթացք տալով անոր: Միւս կողմէ, առօրեայ բազ-մաթիւ դասապահերը, խճողուած ծրագիրները, դասանիւթերու չիա-մալրուած կացութիւնը, դպրոցէն դուրս ապառոջ եւ անյարմար մի-ջավայրեր յաճախումը, զբօսանքի, զուարճութեան եւ վերափոխիչ մըթ-նոլորտի պակասը եւ այլ բազում գործոններ առիթ կ'ընծայեն ոչ մտացի եւ անյաջողակ աշակերտութեան համեմատութեան մագլցու-մին:

Չարմանալի չէ ուրեմն՝ որ աշա-կերտին ուսումնական անյաջողու-թիւնը, բացի նոյնիսկ փոքրիկէն իր ժխտական, անբարենպաստ ցոլա-ցումը գտնէ նաեւ անոր ընտանիքին ու հարազատներուն վրայ: Եւ այս՝ ճամբայ կը հարթէ, որ երեխան մե-կուսանայ ու դառնայ առանձնակ-եաց, կամ թշնամական դիրքորոշում եւ ընթացք որդեգրէ զինք շրջապա-տող մարդոց նկատմամբ: Ան՝ անինքնավստահ, անհանգիստ եւ անապահով կը գայ իր ապրած ըն-կերային միջավայրին մէջ եւ այլա-զան պատրուակներով իր աննա-խանձելի կացութեան պատասխա-նատուն կը նկատէ ընտանիքը, ու կը խուսափի դպրոցէն պատճառաբա-նելով, որ եթէ ձախողի ուսման մէջ բնական հետեւութեամբ պիտի ձա-

խողի նաեւ կեանքին մէջ: Անշուշտ այս անհարթ եւ պէտքով հոգեվիճա-կը աստիճանաբար կ'առաջնորդէ երեխան դէպի անդունդ, առիթ տա-լով անոր ինքնութեան կորուստին ու ջլատելով անոր ապագայի հեռանը-կարները: Որովհետեւ, այդ մատողաշ արարածը օրըստօրէ անձնատուր կ'ըլլայ իր վատառողջ կացութեան եւ տակաւ ընկրկելով կը վերածուի երկչոտ ու անկայուն նկարագրի մը, որ կը շփոթէ իր դպրոցական ցան-կութիւններուն եւ անհատական ներ-քին թաքնուած մղումներուն ու իդ-ձերուն միջեւ: Վերջապէս՝ վարանտ ու տագնապահար այդ անմեղ ու թշուառ երեխան փակուղիի մէջ զգալով ինքզինք, իբրեւ յուսահա-տական ելք՝ կը դիմէ թշնամական արարաքի ընդդէմ չարիքի աղբի-րին, ըլլայ դպրոցէն ներս թէ ընտա-նեկան յարկին տակ:

ՀԱՐՑԱԶՐՈՅ...

Սկիզբ՝ էջ 9

հոգածութիւն կը ցուցաբերէ՝ հայե-րենի արձակ եւ չափածոյ գրուածք-ներուն հանդէպ, ի յայտ բերելով իր հօրմէ ժառանգած ասմունքելու շնորհքը:

Նարեկ՝ ճղճիմ եւ մանրակազմ նախակրթարանցին, առաջին ան-գամ հանդէս եկաւ՝ Վարդան Այ-գեցիի առակներու մեկնաբանութե-ամբ, Ուսումնական Խորհուրդի կազմակերպած՝ միջ-դպրոցական ասմունքի երեկոյին: Ան նախ արժա-նացաւ, ասմունքի մէջ վարպետ՝ Խաչիկ Արարատեանի հիացումին, ապա Զալէպահայ հանդիսատեսնե-րու՝ գնահատանքին:

Ու տարիներ շարունակ, Նարեկ բեմ կը բարձրանայ ասմունքի երե-կոներուն մեկնաբանելով՝ Արեւելա-հայ եւ Արեւմտահայ մեր գրական տիտաններու գլուխ-գործոցները: Ան իր տիրական ձայնով եւ ասմունքը-դի զգացական յատկութեամբ, գրա-կան աշխարհի խորհրդապաշտ ոգի-ով կը պարուրէ՝ գրականասեր ունկնդիրներու հոգիները...

Հայկազեանի բեմը յիշատակող պատկերով մը կը յայտնուին՝ Յա-կոբ եւ Նազօ Ֆազճեանները, որոնք նորէն իրենց հօր բնատուր ձիրքե-րով օժտուած, մենասողի յաջող դե-րերով կ'որակաւորեն՝ խմբային ար-տասանութեան մեկնաբանութիւնը:

Հոն, պատկերով մը դէպի գրա-տախտակ կ'ուղուի, Ե. կարգի լա-ւագոյն գծող տղան՝ Ալեքսանը: Ան կաւիճի արագ շարժումներով, հըմ-տութեամբ կը նկատէ օրուան դա-սանիւթը՝ գարմանալի մտայնացու-մով: Այլեւս՝ գարմանք, հիացումը, գովասանք եւ քաջալերանք կը յա-ջորդեն իրարու:

- Ապրի՛ս տղաս, դուն միշտ գծե՛...:

Հայերէնի դասանիւթերը, գծագրութեամբ ներկայացուող պատկերներէն գնահատելին՝ «Կա-րօտի Նամակ»ն էր, որ «Գանձա-սար» շաբաթաթերթի «Կլու»ին դրկուեցաւ, որպէս քաջալերանք՝ աշակերտական ստեղծագործու-

թիւններուն:

Ուրիշ պատկերով կը յայտ-նուին՝ երգելու շնորհք ունեցող տղաց, որոնք իրենց անուշ երգեցողութե-ամբ՝ Հայկազեանի բեմը շէնցնե-լէ ետք, դէպի «Մեսրոպ Մաշտոց» երգչախումբ կը շտապեն, իրենց երաժշտական գիտելիքները գար-գացնելու նպատակով, նաեւ վայե-լելու՝ խմբավար Պրն. Պօղոս Ապաճե-անի սերը, հոգածութիւնն ու ան-սահման համբերատարութիւնը:

Պատկերով մը ի յայտ կու գայ՝ Բ. կարգի այլալայած աղջիկը, հայե-րենի տետրակը լուացողի եւ արդու-կել չկրցողի՝ մտատանջութեամբ տառապող:

Ան տետրակին, տետրակ ըլլա-լը հաւատացնելու ճիգով՝ կմկմալով կ'ըսէ.

- Օրիո՛րդ, ուտելու ատեն, ապուրը վրան թափուեցաւ, լաւ մը լուացի ու չորցուցի տետրակը, բայց արդուկելու չհասայ...:

- Միթէ տետրակը հագո՞ւստ է...:

Յուցադրուած պատկերներու հաւաքածոյէն, յատկապէս յիշա-տակութեան կ'արժանանայ՝ հինգե-րորդ կարգի չարուկ, բայց առաջնա-կարգ տղան: Ան խմբավարի վարժ չափատուութեամբ եւ յայտնի երաժշտագէտի յաւակնոտութե-ամբ՝ մահերգով կը պատուէ Օր. Պահգօն, արաբերէն լեզուի խիստ եւ աններող ուսուցչուհին, Սերոբ Ադ-բիւրի մահուան նուիրուած՝ Յեղա-փոխական Երգին հետեւողութե-ամբ:

Արեւն ելաւ սարերում՝ Պահգօն տարին թաղելու, Երբ որ Պահգօն թաղեցին՝ Իսլամներ սեւ կապեցին...:

Այսքան հանդիսաւոր արարու-թիւնը, արդեօք մեծարա՞նք է Օր. Պահգօնին, թէ կշտամբանք, տակա-լին անըմբռնելի է ինծի...:

Շրջանակուած պատկեր մը, իր բազմախորհուրդ հանգամանքով, Ապրիլ 24-ի, Հայկական Յեղասպա-նութեան ութսունամեակի՝ դառնա-շունչ սգատունը կը նշէ, ոգեկոչելու անմոռաց յիշատակը՝ մեր ժողո-վուրդի անմահ նահատակներուն:

Հինգերորդ կարգը, այլեւս կը դադրի դասարան ըլլալէ ու կը դառ-նայ՝ Համահայկական Պահանջա-տիրական Ատենա: Պայքար, բողոք, վրեժ, ատելութիւն եւ ընդվզում, ար-դար պոռթկումներ են՝ գործուած անարդարութիւնը հեղքող: Դասա-րանին պատերը նոյնիսկ կը դժկա-մին կրել՝ սրտածմիկ պատկերնե-րու հոգեմաշ գոյութիւնը...: Թուրքին ծրագրած, մեր հոգեւոր եւ մտաւոր ջարդը կը բացայայտուի՝ Նահա-տակ Գրողներու խմբակարգով, իսկ աքսորն ու բնաջնջումը կը յայտա-րարուին՝ անմեղ գոհերու գանկերու բլուրով եւ Տեր-Չօրի անապատին մէջ ցրուած՝ կմախացած դիակնե-րով...:

«Սոսկումն անհաւոր՝ պատեց մեր աշխարհ...»:

Տըլէ եամա՛ն...»:

Սգատուի մասնակից սերուն-դը, որպէս գալիքի հայորդիներ՝ վըճ-ռած են յոյսի, հաւատքի եւ լինելութե-ան փարոսները դառնալի հայ ազ-գին, գուրգուրանքով պահպանել իրենց վստահուած աւանդը եւ «Տեր Ողորմեա»ի հաւատքով ու հաւա-տամքով ազատագրել՝ հին դարե-

րէն պաշտամունք դարձած Արարա-տը, նաեւ բռնագրաւուած՝ հայրենի ողջ լեռնաշխարհը...:

Անվիատ հայու՝ հոգեբուխ տեն-չանք...:

Մայիսեան ըղձանք...:

Ուխտ՝ նուիրական...:

Պատկերապահի ցուցադրու-թիւնը կը փակուի՝ խորհրդաւոր եւ մրգառատ ծառի մը պատկերով, որպէս խորհրդանշիչ՝ ծառայափրկու-թեան, մարդասիրութեան, ազգասի-րութեան եւ նուիրուածութեան...:

Ու դուրս կ'ելլեմ պատկերասը-րահէն, խոհուն եւ յուսալից, բաց թո-ղելով՝ անոր հսկայական դարպա-ւը...:

Անպայման, մրգառատ եւ դա-լարագեղ նո՛ր ծառերը պիտի ժա-մանեն եւ նո՛ր պատկերներով պի-տի յաւերժացնեն՝ գալիքի հայ սե-րունդները...:

ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ...

Սկիզբ՝ էջ 11

ժարանի կարիքաւոր սաներուն օգ-տակար դառնալ: Ան մեծ ուրախութե-ամբ նշեց Հայաստանի Անկա-խութեան 100-ամեակն ու Արցախի յաղթանակի 30-ամեակը, մարդե-լով որ այս ձեռնարկը խթան հան-դիսանայ մեր միասնականութեան ուժեղ, ամուր եւ միակամ «Մենք»ի եւ ամրակուռ ու միակամ կամուրջ-ներով անդրադարձը հասնի սփիւռ-քի եւ հայրենիքի միասնութեան:

Աւարտին իր սրտի խօսքը փո-խանցեց Առաջնորդ Սրբազան Հայրը: Ան գնահատեց Ծնողաց Յանձնա-խումբին աշխատանքը եւ արեւտեց Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի ընտրութիւնը, այս առի-թով շնորհաւորեց ներկաները, մաղ-թելով մեր հայրենիքին բարօր օրեր:

Սրբազան Հայրը Տեր-Չօր տուած իր այցելութենէն ետք ի տես նահատակաց եկեղեցւոյ կրած աւե-րը հաստատեց հայուն գոյատեւելու կամքը սուրիական հայրենիքին մէջ եւ վերականգնելու արեւակ դար-ձած մեր կառոյցները, հովանաւոր-ութեամբ Սուրիական հայրենիքի վստահալուք նախագահ՝ Տոքթ. Պաշ-շար ալ Ասատին եւ աջակցութեամբ սուրիական բանակին:

Յուցահանդէսը կը պարունա-կէր ձեռնային աշխատանքներով եւ թռչնագիրով պատրաստուած գար-դեղէններ, հայկական ձեռագործ-ներ, համեղ ուտեստեղէններ, ինչ-պէս նաեւ խաղերու բաժին, ուր փոք-րիկները ուրախ պահեր անցուցին:

Երեք օրերու վրայ երկարող ցու-ցահանդէսը ընդգրկեց նաեւ յատուկ գեղարուեստական յայտագիրներ եւ նուէրներ, ինչպէս՝ Կրթասիրաց (Got Talent)ի մասնակցող աշակերտնե-րու ներկայացում՝ պարով, երգով եւ արտասանութեամբ:

Յուցահանդէսի վերջին օրը իր մասնակցութիւնը բերաւ Տիկ. Արփի Խուպիարեան-Առաքելեան ներկա-ներուն բացատրելով նուէր փաթե-լու գեղեցիկ ձեւեր:

Երեք օրերու ընթացքին բաժ-նուեցան վիճակահանութիւններ ու նուէրներ:

Վարձքը կատար նուիրաբար ծառայող Ծնողաց Յանձնախումբի բոլոր տիկիներուն:

Ռաֆֆի Սիլահեան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Ազատ Յովհաննեսեան Պահպանեց Ախոյեանական Իր Գօտին

Հայաստանցի բռնցքամարտիկ Ազատ Յովհաննեսեան յաջողեցաւ շաքունակել իր յարթանակները: 2011 թուականէն սկսեալ արիեստավարժ կարգավիճակ ունեցող հայ մարզիկը կատարեց իր 16-րդ մենամարտը: Մրցակիցը 28-ամեայ ամերիկացի բռնցքամարտիկ Ռոնի Ռիոսն էր, որ արիեստավարժ *ռիսկին* մէջ 31 մարտերու մասնակցեցաւ՝ արձանագրելով 29 յարթանակ: Քալիֆորնիոյ Կոստա Մեսա քաղաքի OC Fair & Event Center մարզադահլիճին մէջ տեղի ունեցած մրցումը աւարտեցաւ ի նպաստ Ազատին, որ 6-րդ ռաունտին նաքառուդի ենթարկեց իր մրցակիցը: Սա եղաւ Ազատի 14-րդ յարթանակը, ան պահպանեց WBC-ի վարկածով Ամերիկայի մայրցամաքային թեթեւագոյն ծանրութեան ախոյեանութեան գօտին:

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ

Ճանօթացում Ռուսիա 2018-ի Մասնակից Հաւաքականներու Պատմականին

«ԹԻԻ - 14»
ԱՐԺԱՆԹԻՆ

Արժանթինի Ֆութպոլի Դաշնակցութիւնը հիմնուած է 1893-ին. FIFA-ի ընտանիքին միացաւ 1912-ին: Ֆութպոլի ասպարեզին մէջ Արժանթինի հաւաքականը փայլուն պատմութիւն ունեցաւ: Համաշխարհային ֆութպոլի մրցումներուն իր մասնակցութիւնը բերաւ 17 անգամ, ախոյեանութեան տիտղոսին արժանցաւ երկու անգամ: 1978 - 1986 թուականներուն: 1901-ին կատարեց իր միջազգային առաջին մրցումը, ուր 6 - 2 արդիւնքով պարտութեան մատնեց մրցակից Ուրկուէյը: Յամաքամասերու ախոյեանութեան մասնակցեցաւ երեք անգամ՝ 1992-ին տիրանալով ախոյեանութեան: Զոփա Ամերիկայի մրցումներուն 39 անգամ մասնակցեցաւ: 14 անգամ ճանչուեցաւ որպէս ախոյեան: Պատմութեան ընթացքին ան ունեցաւ բարձր մակարդակի խաղողներ, ինչպէս՝ Տիէկո Մարատոնա, Խոսէ Սանֆիլիփօ, Պաթիս Թուօթա, Հիկուէյն Եւ Լիոնէլ Մեսսի:

Ներկայիս խումբի մարզիչի պաշտօնը վստահուած է Խորխէ Սամփաուիլին: Արժանթինի պաշտօնական տարագը կապոյտով ճերմակ գծաւոր է, իսկ երկրորդական տարագը՝ մուգ կապոյտ: Հաւաքականի խմբապետն է Պարսելոնայի յարձակողական խաղող հինգ ոսկի գնդակակիր Լիոնէլ Մեսսի:

Տեմպել Ուզեց Լքել Պարսելոնան

Սպանիոյ ախոյեանութեան աղիւսակին առաջին դիրքը գրաւող Պարսելոնայի կազմին այս տարի միացած յարձակողական խաղող Ուսման Տեմպել, անցեալ շաբաթ իր դժգոհութիւնը յայտնեց խումբէն ներս իր վիճակին շուրջ եւ պատրաստակամութիւն յայտնեց լքելու քաթալոնէական ակումբը: Տեմպել մտահոգութիւն յայտնեց վերջին շրջանին սպանական ակումբին կատարած բանակցութիւններուն նկատմամբ՝ յայտնելով որ երբ ամբողջ ֆրանսացի յառաջապահ Անթուան Կրիզման Աթլէթիքօ Մարտիլոնէ տեղափոխուի Պարսելոնա, իրեն համար հիմնական կազմին մէջ երբեք տեղ պիտի չմնայ: Անցնելը որ 20 տարեկան ֆրանսացի մարզիկը փափաք ունի միանալու Անգլիական Արսենալին:

ՀՄԸՄ-Ի ՍԿԱՌՈՒՏ ԱՍՏԻՃԱՆԱՒՈՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՔՈՅԹԸ

(Գ. տարի, թիւ 34)

ՀՄԸՄ-ի Սկառուական Աստիճանաւորական Ժողով է: Խրախուսիչ եւ միանգամայն հոգեպարար երեւոյթ:

Յիսունի չափ փոքր ու մեծ սկառուներ, փոխ առաջնորդէն սկսած մինչեւ ընդի. խմբապետ հաւաքուած են ՀՄԸՄ-ի պարտեզ-մարզարանի լուռ անկիւն մը, կատարելու համար նուիրական եւ սրբազան արարողութիւն մը:

Սկառուական ամավերջի հանդէս մը, ուր սկառուներ պիտի ստանան իրենց քննութեանց եւ երկար տարիներու աշխատանքի, ծառայութեան ու արժանիքի վկայագիրներ:

Մէկ խօսքով շրջանաւարտներ, որոնք ստանալէ վերջ աստիճանի բարձրացման եւ արժանի գնահատման հաստատագիրները հրաժեշտ չեն առնէր սկառուական այդ տաքուկ մթնոլորտէն, մնաք բարովի խօսքը չեն արտասանէր իրենց եղբայրներուն, այլ այդ դպրոցի ուսուցիչները կը դառնան, իրենց կարգին ուսուցանելու եւ դաստիարակելու համար մեր սկառուները:

ՀՄԸՄ-ի Հալէպի վարչութեան եւ սկառուական խորհուրդի հաւանութեամբ եւ առաջարկով, ինչպէս նաեւ Շրջանային Վարչութեան եւ Սկառուական Շրջ. Կեդրոնական Խորհուրդի վաւերացումով սկառուական աստիճաններու վկայագիրներ ստացան 10, իսկ սկառուական Ամառնային դասընթացքի հաստատագիրներ ստացան 12 սկառուներ, որոնք անուանացանկը կը գտնէ յաջորդ էջին վրայ:

Ահա այդ առթիւ 12 Յուլիս 1960 երեքշաբթի երեկոյեան տեղի ունեցած հաւաքոյթին մէջ սկառու աստիճանաւորներուն ուղղուած շինիչ եւ օգտակար թելադրութիւնները, որոնք խօսուեցան երկու ընդի. սկառու Խմբապետներու Արսէն Դանիէլեանի եւ Սուրէն Նազարեանի, ինչպէս նաեւ եղբայրներ Ն. Թիւսիւզեանի եւ Լուտերի կողմէ, կ'ուզէինք ամփոփ գիծերով տալ այն յոյսով, որ կրնայ օգտակար հանդիսանալ շրջանի ու նաեւ ՀՄԸՄ-ի սկառու աստիճանաւորներուն:

Սիրելի Սկառու Աստիճանաւորներ, որքա՞ն մեծ ու պատասխանատու դեր ստանձնած էք, որքա՞ն ծանր բայց հաճելի բեռ շալկած էք ձեր ուսերուն վրայ:

Ձեզի յանձնուած են 6-16 տարեկան հայ մանուկներ եւ պատանիներ, որոնք ֆիզիքական, բարոյական, հոգեկան եւ ազգային դաստիարակութիւն պիտի տաք:

Յաջողելու համար ձեր առաքելութեան մէջ, հետեւեալ եական քանի մը պարզ ճշմարտութիւններ ձեր ուշադրութեան կ'ուզենք յանձնել:

Ձեզի տեսնող սկառուը, ձեզի հետեւող, գայլիկն ու նորընծան. պէտք է ձեր մէջ տեսնէ օրինակելի սկառուի մը բոլոր առաքնութիւնները: Սկառու աստիճանաւորը նախ եւ առաջ ինք պէտք է ըլլայ տիպար սկառու:

Սկառուին հնազանդութիւն, կարգապահութիւն, նկարագիր, գոհողութիւն եւ նուիրում սորվեցնելու ամենէն գործնական եւ ազդու միջոցը, ձեր կեանքով եւ օրինակով ցոյց տալն է այն բոլորը, որ կը քարոզէք: Անոնք ձեր խօսքերէն աւելի կը հետեւին ձեր գործերուն, կենցաղին եւ նկարագրին:

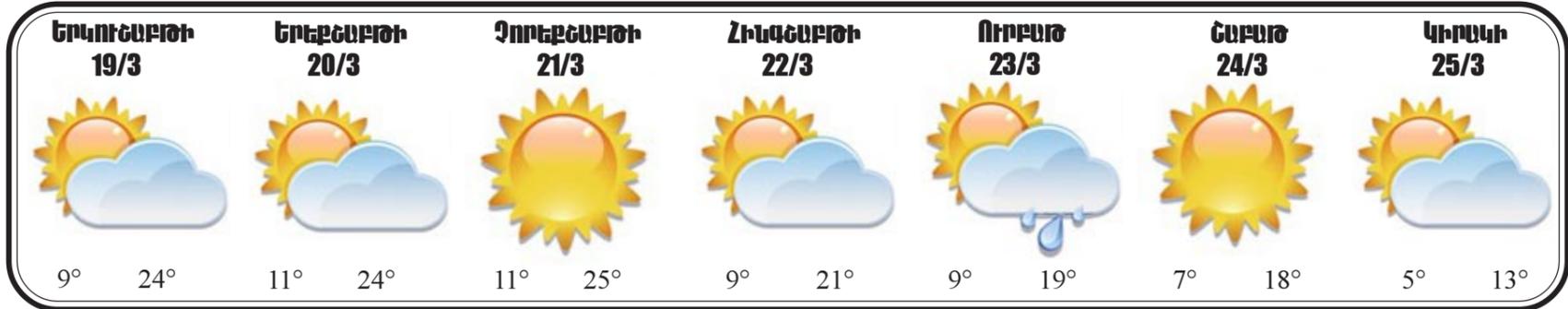
Սկառու աստիճանաւորի պարտաւորութիւնները որպէս պարտականութիւն մի՛ առնէք, այլ ընդունեցէ՛ք զանոնք որպէս նուիրական մէկ գործ, որպէս հաճոյք: Սիրեցէ՛ք այդ գործը:

Ձեր կեանքին մէջ մնայուն գործ մը, ցեղին գոյատեւման եւ ազնուացման սատարող այս վեհ գործին ձեր բաժին պարտականութիւնը կատարողի գիտակցութեամբ մօտեցէ՛ք գործին: Սկառու աստիճանաւորը պէտք է հաստատ համոզում գոյացուցած ըլլայ իր առաքելութեան օգտակարութեան եւ անհրաժեշտութեան վրայ:

Աստիճանաւորական ձեր գործունեութեան մէջ պէտք է ըլլաք յարատեւ եւ աշխատող աստիճանաւորներու որքան մեծ կարիք կայ: Ձեզի կապուած խմբակներն ու խումբերը միշտ ձեզի կապուած պահելու միակ միջոցը հետեւողականութիւնն է:

Պաշտօնական արարողութեամբ մը եղբայրներ Արսէն եւ Լուտեր սկառուներուն յանձնեցին վկայագիրներն ու հաստատագիրները, մաղթելով անոնց յարատեւութիւն եւ գոհողութեան ոգի:

Լ. Մասպանաճեան

ՀՄԸՄ-ի 100-ամեակին նուիրուած Սպորտսպան ճորձաշարներ

ՀՄԸՄ-ի Սուրիոյ Շրջանային Վարչութեան 100-ամեակի ձեռնարկներու ծիրէն ներս բարձր հովանաւորութեամբ Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ Գերշ. Տ. Շահան Ս. Արք. Սարգիսեանի, կազմակերպութեամբ՝ ՀՄԸՄ-ի Սուրիոյ Շրջ. Սկաւուտ Խորհուրդին եւ համագործակցութեամբ՝ Հալէպի մասնաճիւղի Սկաւուտ Խորհուրդին տեղի ունեցաւ սկաւուտական ցուցահանդէս

4,5,6,7 Մարտ 2018-ին Արամ Մատուկեան Ժ. Տան «Լեւոն Շանթ» սրահէն ներս:

Պաշտօնական բացումը տեղի ունեցաւ Կիրակի 4 Մարտ 2018-ին, երեկոյեան ժամը 5:00-ին, ձեռնամբ Բերիոյ Հայոց Թեմի Բարեջան Առաջնորդ Գերշ. Տ. Շահան Ս. Արք. Սարգիսեանի եւ ՀՀ Հալէպի Գլխաւոր Հիւպատոս՝ Արմէն Սարգիսեանին: Հանդիսութեան ներկայ էին հալէպահայ միութիւններու եւ հաստատութիւններու ներկայացուցիչներ եւ ՀՄԸՄ-ի մեծ ընտանիքը:

ՀՄԸՄ-ի Հալէպի մասնաճիւղի փողերախումբին կատարողութեամբ հնչեցին Սուրիոյ եւ Հայաստանի քայլերգները, ապա ՀՄԸՄ-ի «Յառաջ

կարգախօսին, քաջ գիտակցելով, որ մեր ազգի վերանորոգման նախապայմանն ու երաշխիքը հայ մարդու վերանորոգումն է: Վերանորոգումով կը վերահաստատենք սուրիահայութեան գոյերթը, շարունակելու հաստատակամութիւնը սուրիական հայրենիքին եւ հայ առաքելական եկեղեցւոյ:

Աւելցնելով ան ըսաւ. «ՀՄԸՄ-ը կառոյցէն անդին ապրում է, գործելու կամք ու մեր ժողովուրդին առօրեան իմաստաւորող իրականութիւն»:

Ան մեծ հպարտութեամբ ողջունեց պատկառելի Միութեան յոբելէանը, համագաղութային կառոյցի ռահիվրաները, սիրելի ժողովուրդը եւ ի մասնաւորի հայ երիտասարդութիւնը, որոնք պիտի ընթանան նախնիներու նուիրական ուղիով ու պիտի պատրաստեն հայութեան ու հայրենիքին համար ազգասէր, հայրենատենչ եւ անկախութեան արժէ-

տի պատրաստեն հայութեան ու հայրենիքին համար ազգասէր, հայրենատենչ եւ անկախութեան արժէ-

Նահատակ» քայլերգը: Ներկաները մէկ վայրկեան յոտնկայս յարգեցին նահատակներուն յիշատակը: Բացման խօսք ներկայացուց Ցուցահան-

քին գիտակից երիտասարդներու բանակ մը եւ պիտի շքեղացնեն սաղարթախիտ ՀՄԸՄ-ի ծառը ազգային մեծ անտառին մէջ ամենապարզ ու գործնական միջոցներով:

Ցուցահանդէսի կարեւոր մէկ բաժինը կը ներկայացնէր Սուրիոյ տազնապին նահատակուող քոյրերու եւ եղբայրներու լուսանկարներն ու իրերը, որոնց կեդրոնը ներկայացուած էր հիմնադիր սերունդէն նահատակ Շաւարշ

դէսի յանձնախումբի ատենապետ՝ քոյր Մարալ Գալայճեան-Սեմերճեան: Ան նշեց թէ Նոյեմբեր 2017-էն ՀՄԸՄ-ի Սուրիոյ Շրջ. Վարչութեան ընթացք տուած 100-ամեակի նուիրուած 38 ձեռնարկներէն սկաւուտական այս ցուցահանդէսը, որ իրագործուեցաւ տոյն ձեռնարկի յաջողութեան համար յառաջացած յանձնախումբի անդամներուն ջանքերով կու գայ փաստելու հաւատքը ՀՄԸՄ-ի սրբազան առաքելութեան նկատմամբ, հաւատարիմ մնալով սրբազան ուխտին ու «Միշտ Պատրաստ»

Ջրիսեանի լուսանկարը: Ցուցահանդէսը ընդհանուր բանակումի պատկերը կը ներկայացնէր՝ մուտքին տեղադրուած սկաւուտական դուռէն սկսեալ: Ճակատը կը գտնուէր սկաւուտը պատկերող հսկայ կայմը, որուն մէկ կողմը լարուած էր սկաւուտական վրանը իր իրերով, սկաւուտական պատգարակներով եւ հետախուզական նշաններով: Կայմի միւս կողմը ցուցադրուած էր Սուրիոյ սկաւուտական ֆետերասիոնի 7-րդ եւ 8-րդ վաշտերու պետական փաստաթուղթեր ու գնահատա-

գիրներ: Տաղաւարները կ'ընդգրկէին նաեւ պատմական լուսանկարներ, յուշանուէրներ, սկաւուտական վկայականներ, փոքր կայմեր, գայլ-արծուիկներու տարագներ եւ սկաւուտական իրեր, պէճեր, պարաններ եւ սկաւուտական հրատարակութիւններ:

Սրահը զարդարուած էր սկաւուտական պատառներով եւ սկաւուտիկ ջանասիրութիւնը ցոլացնող ձեռնային աշխատանքներով: Ներկաները շոքեցան ցուցահանդէսի տաղաւարները եւ մեծ հետաքրքրութեամբ ՀՄԸՄ-ական իրենց յուշերը թարմացուցին:

Հանդիսութեան իր սրտի խօսքը փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազան Հայրը: Սրբազան Հայրը մեծ հպարտութեամբ եւ ուրախութեամբ ողջունեց ՀՄԸՄ-ի 100-ամեակը, որ կը զուգահիշի նախախնամական թուականի մը՝ 1918 Մայիս 28-ին, երբ մեր ժողովուրդը ազատ, անկախ եւ ինքնուրոյն ապրելու հայրենի պետականութիւն կերտեց:

Սրբազան Հայրը 100-ամեակի

այս ցուցահանդէսը շատ կարեւորեց, նշելով. «Սովորական ու հասփնայով հանրութեան ներկայացուած ցուցահանդէս մը չէ ասիկա, այլ սրահին մէջ ցուցադրուած կը տեսնենք այն բժախնդրութիւնը, այն աշխատանքի ոգին եւ դասաւորման եղանակը, որոնք կը կազմեն ՀՄԸՄ-ի նկարագիրը: Ան ՀՄԸՄ-ի դպրոցին եւ անոր կարգ ու կանոնին մէջէն դէպի հա-

ղաշտէն դուրս համեստ վայրերու մէջ ամփոփուեցան, բայց ՀՄԸՄ-ը շարունակեց իր երթը, իր հաւատացած սկզբունքներուն հաւատարմութեամբ շարունակեց իր դաստիարակչական հրաշալի ծառայութիւնը եւ արդարօրէն համահայկական առումով 100-ամեակին մէջ կարենալ Սուրիոյ ձայնը լսելի դարձնելը եւ

Սուրիոյ ՀՄԸՄ-ի մեծ ընտանիքին ներկայութիւնը ապացոյց մըն է մեր յաջողութեան եւ յարթանակներէն մէկը կը համարուի:

Խօսքի աւարտին ան 100-ամեակի մեծագոյն գնահատանքն ու շնորհաւորութիւնները ուղղեց բոլոր այն ՀՄԸՄ-ականներուն, որոնք ծառայեցին եւ անցան, կը ծառայեն այսօր եւ պիտի գան նոյն այս երթին մէջ ծառայելու:

Հանդիսութեան աւարտին ՀՄԸՄ-ի Սուրիոյ Շրջ. Վարչութեան Ատենապետ եղբ. Մանուկ Թեօշկերեան Առաջնորդ Սրբազան Հայր եւ ՀՀ Հալէպի Գլխաւոր Հիւպատոսին նուիրեց 100-ամեակի յուշանուէրը:

Այս առիթով Առաջնորդ Սրբազան Հայրը իր տպաւորութիւններն ու մաղթանքները արձանագրեց ՀՄԸՄ-ի յուշամատենին մէջ:

յութեան ազգային, եկեղեցական, ընկերային հաւաքական ծառայութեան գացող մեծ Միութեան» ան եզրափակելով ըսաւ. «Տառաջ, նահատակ ցեղի անմահներ»:

Առաջնորդ Սրբազան Հայրը նշեց, թէ Սուրիոյ տազնապի օրերուն ունեցանք նահատակ գոհեր եւ մեր կառոյցները իրենց ծառայութեան

Չորս օրերու ընթացքին ցուցահանդէսին այցելեցին հալէպահայ միութիւններու եւ հաստատութիւններու ներկայացուցիչներ, վարժարաններու աշակերտներ եւ Սուրիոյ սկաւուտական ֆետերասիոնի վաշտապետներ:

ՀՄԸՄ-ի Սուրիոյ Շրջ. Վարչութեան Մամուլի Յանձնախումբ